

Приємну «срібну» крапку у виступах збірної України на чемпіонаті світу в місті Едмонтоні (Канада) поставила Інга Бабакова, посівши друге місце у змаганнях зі стрибків у висоту. Отже, в підсумку маємо золоту, срібну і бронзову медалі.

Спортивну добірку читайте на 16-й сторінці.

Фото Романа ПЕТРІВА.

Голос України

ЦЬОГО ДНЯ

■ 988 р. Хрещення Русі. ■ 1891 р. На Полтавщині народився майбутній актор Олексій Ватуля. Працював у «Молодому театрі», театрі ім. Франка в Києві. ■ 1934 р. Помер Петро Чардинін, український кінорежисер (фільми «Тарас Шевченко», «Тарас Трясило»). ■ 1937 р. Народився поет Володимир Базилевський. ■ 1943 р. Почалась Донбаська наступальна операція Радянської Армії.

«М'яко обнадійливий» початок

Британський часопис «Економіст» свою чергову «українську» статтю присвятив особі нинішнього Прем'єр-міністра України. Він і його помічники випромінюють холодну самодисципліну. Тут панує пунктуальність. Рішення приймаються швидко, часом практично без обговорень».

(Закінчення на 11-й стор.).

У Москву — з новими двигунами

Сьогодні в підмосковному аеропорті Раменське, більше відомому як випробувальний полігон літно-дослідного інституту в Жуковському, відкрито черговий авіакосмічний салон МАКС-2001.

Буде виставлено й найкращі зразки продукції авіапромисловості України, представлені АНТК імені Антонова, харківським і київським авіазаводами, ЗМКБ «Прогрес», ВАР «Мотор Січ» та іншими підприємствами.

Серед новинок напевне не загубиться

й велика експозиція «Запорізький авіамоторний комплекс». Давні партнери ЗМКБ «Прогрес» і ВАР «Мотор Січ» не поскупилися, щоб показати свій товар, як то кажуть, з найкращого боку. Фахівці авіабізнесу побачать не макети, а натуральні двигуни, серійне виготовлення яких освоєно в Запоріжжі протягом останніх років. Поряд з ними запорізькі моторобудівники демонструють на виставці й власні новинки, повідомляє наш власний кореспондент Олександр АБЛІЦОВ.

Закон України
«Про внесення змін до Митного тарифу України, затвердженого Законом України «Про Митний тариф України»

4-7

Президентський полк, відповідно до військового реєстру в/ч 0222, — зразково-показовий підрозділ. Тут служать Україні і особисто Президенту юнаки з усіх регіонів нашої країни. Ця честь випала й запорізьцю Михайлові Шкарбатовському. І хоча у хлопця була змога

виконати свій конституційний обов'язок за місцем проживання (за територіальним принципом формування військових частин), він свідомо погодився служити в Києві.

А через півроку пошкодував про своє рішення...

(Закінчення на 8-й стор.).

Врожай-2001

Кредити —

великого хліба запорука

Черкащина намолотила понад мільйон тонн зерна і взяла курс на подолання «двомільйонника». У багатьох господарствах області врожайність хліба становить понад 40 центнерів з гектара. Стільки збіжжя черкащани мали лиш у «зоряні» години розвитку свого сільського господарства — наприкінці вісімдесятих.

(Закінчення на 3-й стор.).

Кримінал

Директор обікрав інвалідів

До п'яти років ув'язнення з конфіскацією майна засудив Комсомольський райсуд Херсона Петра Резникова, директора одного з херсонських підприємств.

П'ять років тому очолюваний ним «Техноцентр» обслуговування великовантажних автомобілів» уклав угоду з Фондом соціального захисту інвалідів. Нею передбачалося створення на підприємстві робочих місць для інвалідів за рахунок наданих фондом коштів (40 тисяч гривень) з умовою їх повернення. Однак гроші центр не віддавав. До того ж ревізори з'ясували, що частину коштів його директор використав на власний розсуд.

Схоже, суд чекає і на керівника підприємства «Таліс». Він підозрюється в тому, що не за призначенням використав отримані від Фонду соцзахисту інвалідів 95 тисяч гривень, повідомляє наш власний кореспондент Алла БРУСИЛОВА.

Я вам пишу...

Хочете до храму? Купіть квиток...

Останнім часом багато людей повертаються до віри, будують храми, молитовні будинки. А чи не краще було б кошти, витрачені на це будівництво, спрямувати на потреби дітей-бомжів, що цілими гуртами блукають вулицями? Ми навіть не замислюємося, що ці діти — наше майбутнє, то яким воно буде? І ще. Під час літньої відпустки хотілося побувати в українській святині — Києво-Печерській лаврі. Не переставала дивуватися: вхід — три гривні, на самій території теж усіди платний вхід, за винятком магазинів, що торгують сувенірами. Але коштує все тут дуже дорого. Одне слово, простій людині, а тим паче стареньким віруючим, дорога до цього храму закрита. Що це — бізнес чи зустріч з Богом за гроші?

Київ.

Наталка Т.

Несуворий офіцер — хірург Ненько

9

Мозкові центри йдуть в атаку

12

Тепла планета

14

До 10-річчя незалежності України

Головне — не втратити темпу

Черкащина і Чернігівщина завершують збирання зернових, тож не дивно, що звіт цих областей про досягнення за 10 років незалежності розпочався з аграрної тематики. Як зазначив перший заступник голови Чернігівської облдержадміністрації Григорій Панченко, цьогорічний досвід показав, що до наступного року потрібно створити сервісні збиральні загони, які не лише збиратимуть врожай, а й оброблятимуть та удобрюватимуть ґрунти. Бо нині майже 80 відсотків сільськогосподарської техніки відпрацювали амортизаційний ресурс, а грошей на придбання достатньої кількості нових машин у чернігівських селян немає. Мало того, заборгованість із зарплат селянам сягнула 49 мільйонів гривень. Тому цьогорічними успіхами — 6,5 відсотка приросту сільськогосподарського виробництва — не в останню чергу треба завдячувати 120 мільйонам гривень інвестицій, які вклали банки в агропромисловий комплекс.

Утім, в області розвивається і промислове виробництво. Зокрема, на 38,3 відсотка зросло виробництво товарів широкого вжитку. Саме чернігівці на 45 відсотків забезпечують вовняним полотном потреби України. Серед провідних напрямів — видобуток нафти і газу, виробництво пожежних машин, целюлози, шпалер.

У соціальній політиці на Чернігівщині також є позитивні зрушення — відсутність боргів із пенсій та зарплат працівникам бюджетної сфери.

Складними, але результативними видалися 10 років незалежності для Черкащини. За словами заступника голови Черкаської облдержадміністрації Миколи Бондаря, у регіоні досягнуто 7,6 відсотка приросту виробництва промислової продукції: фотоприладів, медичного обладнання, кольорових телевізорів шостого покоління, товарів хімічної промисловості. Багатьом споживачам припала до смаку молочна продукція торгових марок «Волошкове поле», «Молочний світ», «Білосвіт», «Златокрай». Цього року, за прогнозами Миколи Бондаря, селяни зберуть понад два мільйони тонн зерна та 1,7 мільйона тонн цукрових буряків. А гроші від продажу зібраного підуть на закупівлю сільськогосподарської техніки та поліпшення стану тваринництва.

Поки що в області не розв'язано проблему виплати 127,2 мільйона гривень боргу зі зарплат бюджетникам та селянам. А от пенсії та зарплати освітянам платять вчасно, запевнив заступник голови облдержадміністрації. Словом, позитивна динаміка розвитку регіонів навч. І головне — не втратити темпу.

Юлія ШЕЙКО.

На знімку: перший заступник голови Чернігівської облдержадміністрації Григорій Панченко та заступник голови Черкаської облдержадміністрації Микола Бондар розповідають про досягнення своїх регіонів.

Фото Сергія ГУТІЄВА (Укрінформ).

Заява депутатської групи «Трудова Україна» у Верховній Раді України у зв'язку зі зверненнями громадської ради територіальної громади міста Василькова Київської області

Громадськість Василькова досі порушує питання про звільнення з посади голови Київської облдержадміністрації А. Засухи. Зокрема, громадська рада Васильківської міської територіальної громади звернулася до учасників зборів голів міст, які входять до Асоціації міст України, з проханням підтримати постанову Верховної Ради України від 7 червня 2001 р., якою запропоновано Прем'єр-міністрові України внести подання Президенту України про звільнення А. Засухи з посади голови облдержадміністрації.

На наш погляд, зазначені вимоги і пропозиції, звинувачення, що звучать у Василькові на адресу керівника облдержадміністрації, є необґрунтованими, мають суто суб'єктивний характер. Що стосується фактичного стану справ, ситуації в області, що безпосередньо залежать від діяльності її керівника, то вони сьогодні характеризуються позитивними тенденціями. Не проти, а на користь нинішнього губернатора свідчать, зокрема, такі об'єктивні показники.

Обсяги промислового виробництва на Київщині торік порівняно з 1999 роком зросли на 15,1 відсотка, зокрема, товарів народного вжитку — на 7,9, у тому числі непродовольчих — на 16,3 відсотка.

У першому півріччі нинішнього року обсяги промислового виробництва зросли на 12,2 відсотка, випуск продукції збільшено майже у всіх галузях промисловості, а також у 30 районах та містах області. Зокрема, у Василькові у першому півріччі 2001-го зростання обсягів промислового виробництва становить 32,8 процента.

Торік в області на 27,3 відсотка зріс валовий збір зернових та зернобобових культур. На 2,4 відсотка збільшилося виробництво сільгосппродукції в усіх категоріях господарств у першому півріччі нинішнього року. Очікуваний валовий збір зернових та зернобобових культур має становити 1800 тис. тонн проти 1429,9 тис. тонн, зібраних минулого року.

У зв'язку із закриттям Чорнобильської АЕС на виконання доручень Президента України та Кабінету Міністрів України облдержадміністрація разом зі Славутицьким міськвиконком провадить значну роботу з розв'язання проблем, пов'язаних із закриттям станції, зокрема, щодо перекваліфікації та працевлаштування її персоналу, створення з цієї метою додаткових робочих місць.

Депутатська група «Трудова Україна» вважає, що в умовах, коли Київщина, долаючи кризові явища, досягла певних успіхів в економіці та соціальній сфері і динаміка їх розвитку свідчить про спрямованість на подальші позитивні результати, ставити питання про звільнення керівника області недоцільно.

Не можна вважати підставою для таких вимог і посилення на нібито допущені порушення під час останніх виборів міського голови Василькова, бо для правового врахування таких фактів потрібне їх попереднє доведення в судовому порядку.

І взагалі чи варто питання, що передбачає складну процедуру розгляду і може спричинити загострення соціально-політичної ситуації в місті, порушувати напередодні наступної виборної кампанії. В цей час громадські організації мають зосередити увагу на виборах, що наближаються, контролювати дотримання законності під час їх проведення, всебічно сприяти керівництву міста у розв'язанні завдань розвитку економіки та соціальної сфери, об'єднання з цією метою зусиль усіх жителів Василькова.

Депутатська група «Трудова Україна» висловлює впевненість, що політична толерантність, поміркованість, конструктивний підхід до розв'язання міських справ переважать над спробами роздмухувати політичні пристрасті, посягти на довіру до діючої влади. Це забезпечить спокій, гарний настрій у місті напередодні та в дні відзначення великого свята 10-річчя незалежності України, в наступні дні і роки.

Ігор ШАРОВ,
керівник депутатської групи «Трудова Україна».

Фотофакт

Бійці зведеного Мелітопольського аварійно-рятувального загону МНС, попрацювавши на розчищенні лісових завалів, тепер у селі Болеславчик допомагають місцевим будівельникам швидше підготувати до здачі приміщення середньої школи.

Фото Олексія ШИБАНОВА (Укрінформ).

Ювілеї

Історія — у людських долях

Студія «Укртелефільм» готує цикл документальних фільмів, присвячених державному ювілею. До циклу ввійдуть 10 фільмів, які через людські долі відображатимуть зміни у житті країни.

«Ми зрозуміли, що можна говорити все», — згадує один із героїв фільму «Кредо» філософ Мирослав Попович. Цей фільм знімався в музеї-майстерні Івана Кавалерідзе у період, коли художник Борис Плаксії працював над серією портретів «Творці незалежності». Про те, як усе починалося і чому не все вийшло, як хотілося, у фільмі розмірковують Леонід Кравчук, Лесь Татюк, Євген Сверстюк, Левко Лук'яненко, Михайло Горинь, повідомляє **Інтерфакс-Україна**.

Фільм «Українські роси» розповідає про те, як складався характер українців — «народу волелюбного, благородного, роботяшого, хороброго, здібного до наук та мистецтва».

Кінострічка «Творці крилатих машин» розкаже про авіаконструкторів — творців «Руслана», «Мрії», Ан-70. Про Чорнобильську трагедію йдеться у фільмі «А жити треба!», про жорстоку депортацію татар, німців, болгар, греків з Криму та повернення їх на батьківщину — у кінострічці «Терези Криму».

Георгій КРЮЧКОВ,
фракція КПУ:

— Гадаю, сесія загалом працюватиме нормально. Звісно, дасться взнаки виборча кампанія, депутати прагнуть використати трибуну для заяв, оприлюднення своїх позицій, компрометації своїх конкурентів. Багато що залежатиме від того, як організує роботу керівництво парламенту.

На роботу сесії вплине і те, що доведеться приймати бюджет. Це непросто, але мені здається, що характер відносин, які склалися між Верховною Радою та урядом А. Кінаха, спростить ситуацію. На мій погляд, Анатолій Кирилович підходить з кращим розумінням до психології депутатського корпусу. Якби він ще менше з'являвся на телебаченні та менше себе представляв, ще більше виграв би.

Іще, мабуть, буде прагнення Президента принизити, підім'яти Верховну Раду. Гадаю, що знову викинуть якийсь новий компромат, і гра, яка потрясала Україну півроку, триватиме. Проте переконаний, що законів буде ухвалено не менше, ніж досі, і Верховна Рада допрацює свою каденцію більш чи менш пристойно.

Записали Юлія ШЕЙКО
і **Юліана ШЕВЧУК.**

Думки з приводу

Незбаром розпочне роботу 8-ма сесія Верховної Ради України. Які плани у парламентаріїв на наступну, досить відповідальну сесію? З таким запитанням кореспондент «ГУ» звернувся до народних депутатів.

Олександр РЖАВСЬКИЙ,
група «Солідарність»:

— Наступна сесія ВР має бути ще більше заповітеною. Це пов'язано з початком передвиборної кампанії та ухваленням закону про вибори. Також важливий розгляд та прийняття бюджету на наступний рік. Загалом є чимало не вирішених питань, над якими парламентарії працюватимуть на 8-й сесії. Наприклад, потрібно доопрацювати Кримінальний кодекс, завершити судову реформу.

Валентина ГОШОВСЬКА,
група «Трудова Україна»:

— Мені хотілося, щоб законотворчий процес наступної сесії парламенту мав соціальне спрямування. Але, гадаю, буде багато популізму. Це пояснюється наближенням передвиборної кампанії. Та щоб закони були якісні, депутати, незважаючи на гарячий політичний сезон, мають працювати виважено.

Тетяна ЗАДОРЖНА,
фракція «Яблуко»:

— Робота 8-ї сесії ВР буде дуже складна. Депутатам належить остаточно визначитися з пропорціями і

прийняти важливий на сьогодні закон про вибори. Традиційно депутати розглядатимуть та прийматимуть проект бюджету на 2002 рік. Однак вважаю, що парламентарії не повинні залишити поза увагою Податковий кодекс, який має будуватися на принципі зменшення податкового тиску на середній та малий бізнес.

Віталій КОНОНОВ,
фракція **Партії зелених:**

— Цієї сесії ламатимуться списи під час розгляду та прийняття бюджету на наступний рік. Шкода, що його, очевидно, знову прийматимуть на старих засадах. Парламентаріям завжди бракує часу для прийняття такого важливого документа, від якого залежить розвиток цілої держави. Та, гадаю, розуміння відповідальності за прийняття бюджету спонукатиме депутатів до знаходження компромісів навіть під час передвиборної кампанії.

Олександр ТУРЧИНОВ
(фракція «Батьківщина»):

— Хотів би бути оптимістом і сказати, що Верховна Рада прийматиме законодавчі акти, яких від нас чекає Україна. Але напевно чи це в мене вийде. Буде дуже важка, дуже заповітенова сесія, що насамперед пов'язано з початком виборної кампанії, посиленням протистояння режиму й опозиції. До того ж бюджет-2002 буде бюджетом виборів. Усе це й ускладнюватиме протистояння, яке вже й так є в парламенті. На сьогодні у ВР немає більшості, що дуже позначатиметься на діяльності парламенту і прийнят-

Передсвяткові думки

Гуркіт трамвая — пісня на тлі виття сирени

Київ за забрудненістю повітря — ще не Чикаго. Поки що. Навіть у липневу спеку смог, на щастя, не стояв над центральними вулицями і проспектами. Адже згадані магістралі — найнеблагополучніші в екологічному плані. Кількість автотранспорту тут протягом останніх 15 років зростає в шість разів. Відповідно концентрація шкідливих парів перевищує норму у 6—13 разів, у повітрі ідентифіковано кілька десятків речовин, багато з яких — канцерогенні. Не дивина, що кияни дедалі більше страждають від захворювань дихальної та серцево-судинної систем. І не лише від них.

«Газову атаку» замовляли?

Ліквідація екологічно чистого виду транспорту — трамвая — на тлі «газової атаки» здається щонайменше дивною. Витіснення вагонів почалося п'ять років тому. Вже демонтовано трамвайні колії на одинадцяти вулицях. Столична влада міняє допотопних трудяг на цивілізованіший, на її думку, вид транспорту — маршрутні таксі. Хоч-не-хоч, а мусить пасажир удвічі більше грошей викладати. Чи на благо це? Чи зуміють екологічно брудні автомобілі перевезти всіх бажаючих на тих маршрутах? Фахівці вважають, що заміна одного виду транспорту на інший — нерівноцінна й неприпустима. У авторів ідеї, котрі бажають позбутися гуркітливого і невороткого трамвая, інша точка зору. Вони не беруть до уваги те, що свого часу в США, Канаді, європейських країнах дуже інтенсивно демонтовано трамвайні рейки. Та постійне погіршення екологічної обстановки ще у 80-ті роки минулого століття змусило мерів багатьох міст будувати нові лінії. Нам це, либонь, доведеться зробити згодом. А поки що... Ламати — не будувати,

І всі вулиці тупикові...

Втім, і будувати — не ламати. Скажімо, біля будинків №№ 59, 61 і 63 на проспекті Героїв Сталінграда ще торік завдяки розпорядженню Мінської райдержадміністрації «споруджено» нічні платні стоянки. Фірма, оголосивши заасфальтовані гостьові майданчики своєю вотчиною, збирає данину з власників авто. Як то кажуть, на рівному місті, не витративши й копійки на розмітку майданчика, паркан, освітлення і примітивну халабуду для охоронця (такого тут просто немає), ділки нагромаджують капітал. Частина з нього, погодимось, іде до бюджету. Та що від того мешканцям прилеглих будинків? «Дуже часто серед ночі вмикається сигналізація в автомобілі, але ніхто не поспішає її вимикати, — пишуть у своїх листах до різних інстанцій десятки оболонців. — Стоянка — за 20 кроків від будинку на людній автомагістралі, та як трапляється лихо — до нас жодна аварійна служба не дістанеться». У своїх відповідях бюрократи посилаються на Постанову Кабміну № 115 від 22.01.96 р. Мовляв, стоянки «збудовано» на законних підставах, ваші претензії необгрунтовані. При цьому, звичайно, замовчують те, що нічні стоянки розраховані «для тимчасового зберігання транспортних засобів на тупикових та малозавантажених вулицях». Мешканці будинків ждуть не діждуться, коли замість відписок до них пришлють компетентні комісії з СЕС, ДАІ, екологічної, пожежної та інших служб, котрі визначили б законність «будівництва» стоянки на конкретно взятій «тупиковій та малозавантаженій» вулиці. Кажуть, таку перевірку готуються організувати батьки міста до Дня незалежності. І не тільки на Оболоні...

Іван ІЛЛЯШ.

Літній відпочинок

Знову засяяло «Сонечко»

Занедбаний останніми роками пляж під Євпаторією, відомий як найбільше стойбище автотуристів, знову став популярним серед відпочивальників. Тепер це розважальний центр «Сонечко», який відкрився у розпал курортного сезону на піщаному березі Каламітської затоки. До слова, найбільша з комплексу споруд може вмістити близько півтори тисячі курортників. Є тут свій концертний зал, басейн, автостоянки, атракціони, спортмайданчики, бари, душові. І звісно, пляж, який нині вражає чистотою. Щоправда, аби сюди потрапити, потрібно заплатити три гривні. Обійшлося відродження «Сонечка» фірмі «Таурус» у 5 мільйонів гривень. Проте кошти окупляться швидко, бо нині в комплексі проходять масштабні молодіжні заходи, часто за участю «зірок».

Віктор ХОМЕНКО.

Фотофакт

Через день після урочистого відкриття нової транспортної розв'язки на Севастопольській площі в столиці здивовані автомобілісти побачили, що її... закрито для проїзду. З'ясувалося, що багато які засоби масової інформації поквапилися повідомити радісну для водіїв звістку. На площі святкували День будівельника, поінформували в ХК «Київміськбуд». А відкриття розв'язки відбудеться «трохи пізніше», повідомляє «Інтерфакс-Україна» Фото Станіслава ЧОРНОГО (Укрінформ).

Врожай-2001

Кредити — великого хліба запорука

(Початок на 1-й стр.).

Успіх хліборобів «запрограмовано» не лише на небі, а й розраховано на комп'ютері. Завдяки мільйонам банківських кредитів, у тому числі і пільгових, спрямованих у аграрний комплекс області, більшість сільгосптоваристів змогли повністю витримати технологію вирощування хліба. Для порівняння: позаторік банківські установи області надали селу всього мільйон гривень кредитів, торік — 37 мільйонів гривень. А в рік «ющенківського» патрунування АПК — понад 117 мільйонів гривень.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Пам'ять

Їх не забули

Посольство Японії звернулося до луганчан з проханням перепоховати останки чотирьох співвітчизників, які перебували у таборі військовополонених у місті Лисичанську. Пролунало воно після того, як на Луганщині серйозно взялися до пошуку й опорядження поховань жертв війни і політичних репресій. Спеціально створена комісія передусім має намір припинити діяльність груп, які незаконно розкопують поховання воїнів. Відтепер вона координує пошукові експедиції, видає дозволи на ведення пошукових робіт, визначає місця перепоховання полеглих воїнів. У рамках прийнятої комплексної програми намічено провести історико-архівні дослідження, паспортизацію наявних військових поховань та низку інших заходів.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Кримінал

Хабарі від сімдесятирічної посередниці

Чернівецькі правоохоронці затримали під час одержання хабара декана одного з місцевих вузів. Посередником виступала сімдесятирічна бабуся. З'ясувалося, вона вже неодноразово давала хабарі затриманому. При цьому хитра бабуся залишала собі за таємні послуги більшу частку коштів, одержаних від батьків абітурієнтів. На гарячому затримано одного з митників. За кругленьку суму він мав пропустити велику партію промислових товарів.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Новини регіону: Тернопільля

Не потрібна і закусь!

Облуправління статистики оприлюднило підсумки соціально-економічного становища у краї за перше півріччя. Як зазначається у доповідній записці, у цілому промисловість збільшила до відповідного періоду минулого року своє виробництво на третину. Разом з тим спиртова галузь дала збій — алкогольних напоїв випущено на 98 відсотків до минулорічних показників. Ще гірше спрацювали тваринники. М'яса вироблено в області всього на 85 відсотків до рівня минулого року. А щоб державні мужі з цього приводу менше вішали пролетаріату локшину на вуха, переробники скоротили випуск макаронних виробів в області на 60,9 відсотка.

Сажка підгризла врожай

Цьогорічні жнива засмутили не одного господаря. Бо ж горох і пшениця видають усього-на-всього по 19—20 центнерів з гектара. Горох спекла весняна засуха, а пшеницю згноїли проливні дощі. Цілі площі, що давали види на високий врожай, вражені злаковою хворобою — сажкою. І їх тепер доводиться просто спалювати.

Вселенський потоп в обласному центрі

Минулого тижня над Тернополем пронеслася страшенна злива з градом. За добу випала місячна норма опадів. Було затоплено чотири вулиці, де вода піднімалася більше, ніж на метр. У десятках будинків зіпсовано меблі, стіни, підлогу тощо. Під час зустрічі з постраждалими міська влада практично ніякої компенсації не пообіцяла — сама не має грошей.

Кожній гілці по газеті

Як відомо, у регіонах обласні адміністрації та ради видають спільні газети. Та що ближче до виборів, то гостріше постає питання про розподіл власності у сфері журналістики. Хмельницька обласна рада, наприклад, це питання вже ставить на серйозну основу. Вона хоче мати незалежну від адміністрації свою газету. Слідом за сусідами взялися за обдумування цієї ідеї і в Тернопільській обласній раді. Очікується, що на осінніх сесіях ця проблема стане чи не головною у депутатському двобої між прихильниками виконавчих структур і місцевого самоврядування.

Депутатська Говерліана триває

Прикладу сходження на Говерлу экс-прем'єра Віктора Юшенка з групою народних депутатів слідує майже 40 депутатів Тернопільської міської ради та не меншої депутатської делегації з Івано-Франківська. До 12 серпня вони обмінуватимуться досвідом діяльності в округах, постійних комісіях та на засіданнях рад. Ті, хто вистойть після виснажливого обміну досвідом, ще долатимуть круті стежки на вершину найвищої української гори — Говерли. Звідти, схоже, депутати розсіплять по Галичині свої передвиборні обіцянки.

Тернопільській «Просвіті» — 125!

На літній естраді парку імені Шевченка відбулися урочини з нагоди 125-ліття від створення у краї тернопільської філії товариства «Просвіта». З розмахом і свяtkово. Були гарні промови, читали літературні твори, співали патріотичні пісні, відзначали нагородами, у тому числі і місцева влада, найактивніших і найвідоміших членів громадського об'єднання. Михайло ВАСИЛАШКО.

■ Фотофакт

Дмитро Терещук та Вадим Молодоження з Красноставки Маньківського району, що на Черкащині, їдуть на трасу торгувати картоплею та вареною кукурудзою. Дітлахам треба заробити грошей: незабаром День знань, а з ним — і додаткові витрати з сімейного бюджету.

Фото Галини КВІТКИ.

Повідомляємо, що позачергові збори акціонерів ВАТ «Тернопільський завод штучних шкір «Вінітекс» відбудуться 28 вересня 2001 року об 11.00 за адресою: м. Тернопіль, вул. Текстильна, 2а

(палац культури «Текстильник»). Реєстрація 28 вересня 2001 року з 8.00 до 10.00. Порядок денний: 1. Вибори Голови Правління товариства.

2. Вибори Спостережної Ради та Голови Спостережної Ради товариства. 3. Вибори Ревізійної комісії. 4. Внесення змін і доповнень до Статуту товариства. Правління ВАТ «Тернопільський завод штучних шкір «Вінітекс».

“9403 90 90 00	- - з інших матеріалів Осови матрацні для ліжок; постільні речі тощо (наприклад, сінники, покривала, перини, диванні подушки, пуфи, подушки), з пружинами або заповнені будь-якими матеріалами, чи вироблені з пористої гуми або з пластичних матеріалів, з покриттям чи без покриття:	25	50”	3) цифри і слова: “9609	Олівці прості (крім олівців товарної позиції 9608), олівці кольорові, грифелі для олівців чи олівці з вугілля, крейда для писання чи малювання та для кравців:”					подошечки штемпельні, просочені або не просочені фарбою, у футлярі чи без футляра:
замінити цифрами і словами: “9403 90 90 00 9404	- - з інших матеріалів Осови матрацні для ліжок; постільні речі тощо (наприклад, сінники, покривала, перини, диванні подушки, пуфи, подушки), з пружинами або заповнені будь-якими матеріалами, чи вироблені з пористої гуми або з пластичних матеріалів, з покриттям чи без покриття:	25	50”;	замінити цифрами і словами: “9609	Олівці прості (крім олівців товарної позиції 9608), олівці кольорові, пастелі, грифелі для олівців чи олівці з вугілля, крейда для писання чи малювання та для кравців:”;					- стрічки фарбувальні: Печатки , штемпелі , пристосування для проставлення дат, номерів тощо (включаючи пристрої для друкування етикеток), призначені для ручної роботи; компостери ручні, верстатки ручні для набору та комплекти ручні друкувальні, до яких входять такі верстатки
2) цифри і слова: “9608 60	- стрижні для кулькових ручок або олівців, які складаються з кулькового наконечника та балончика з чорнилом:”			4) цифри і слова: “9611 00 00 00	Печатки, штемпелі, пристосування для проставлення дат, номерів тощо (включаючи пристрої для друкування етикеток), призначені для ручної роботи; компостери ручні, верстати ручні для набору, комплекти ручні друкувальні	10	20”			Стрічки для друкувальних машинок та аналогічні стрічки, просочені фарбою або оброблені іншим способом, призначені для відбитків, на бобінах чи касетах або без них; подошечки штемпельні, просочені або не просочені фарбою, у футлярі чи без футляра: - стрічки:
замінити цифрами і словами: “9608 60	- стрижні для кулькових ручок, які складаються з кулькового наконечника та балончика з чорнилом:”;			9612	Стрічки фарбувальні для друкарських машинок та аналогічні фарбувальні стрічки, просочені фарбою або оброблені іншим способом, призначені для відбитків, на бобінах чи касетах або без них;					Стрічки для друкувальних машинок та аналогічні стрічки, просочені фарбою або оброблені іншим способом, призначені для відбитків, на бобінах чи касетах або без них; подошечки штемпельні, просочені або не просочені фарбою, у футлярі чи без футляра: - стрічки:
II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування. Президент України Л.КУЧМА. м.Київ, 12 липня 2001 року. №2671-III.										

ЗАКОН
УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України
«Про запровадження єдиного збору,
який справляється у пунктах пропуску
через державний кордон України»

Верховна Рада України постановляє:
Внести зміни до Закону України «Про запровадження єдиного збору, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст.454), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про єдиний збір, який справляється у пун-
ктах пропуску через державний кордон
України

Стаття 1. Єдиний збір встановлюється щодо транспортних засобів вітчизняних та іноземних власників, визначених у статті 5 цього Закону, які перетинають державний кордон України, і справляється за здійснення у пунктах пропуску через державний кордон України відповідно до законодавства України митного при транзиті вантажів і транспортних засобів, санітарного, ветеринарного, фітосанітарного, радіологічного та екологічного контролю вантажів і транспортних засобів, за проїзд транспортних засобів автомобільними дорогами України та за проїзд автомобільних транспортних засобів з перевищенням встановлених розмірів загальної маси, осьових навантажень та (або) габаритних параметрів.

Єдиний збір справляється одноразово залежно від режиму переміщення (ввезення, транзит) за єдиним платіжним документом в залежності від виду, місткості або загальної маси транспортних засобів.

Стаття 2. Ставки єдиного збору встановлюються цим Законом у євро та не можуть змінюватися протягом бюджетного року.

Єдиний збір справляється у національній валюті України за офіційним (обмінним) курсом Національного банку України на день сплати цього збору.

Порядок справляння єдиного збору визначається Кабінетом Міністрів України.

Забороняється справляти у пунктах пропуску через державний кордон України збори, не передбачені цим Законом.

Єдиний збір не може перевищувати вартість витрат, пов'язаних із здійсненням митного при транзиті вантажів і транспортних засобів, санітарного, ветеринарного, фітосанітарного, радіологічного та екологічного контролю вантажів і транспортних засобів, та витрат, пов'язаних з відновленням автомобільних доріг.

Контроль у частині відповідності ставок зборів фактичним витратам на здійснення усіх видів контролю вантажів і транспортних засобів, зазначених у цьому Законі, здійснюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 3. Єдиний збір перераховується до Державного бюджету України у повному обсязі.

Стаття 4. Координація діяльності органів державної влади, пов'язаної із забезпеченням справляння єдиного збору, здійснюється центральним органом митної служби України.

Координація діяльності державних контролюючих органів із справляння єдиного збору безпосередньо у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється відповідними митними органами України.

Стаття 5. Ставки єдиного збору за здійснення у пунктах пропуску через державний кордон України контролю вантажів і транспортних засобів, плата за проїзд транспортних засобів автомобільними дорогами України (за кожен кілометр проїзду) та додаткова плата за кожен кілометр проїзду автомобільних транспортних засобів з перевищенням встановлених розмірів, загальної маси, осьових навантажень та (або) габаритних параметрів встановлюються у таких розмірах:

Вид транспортного засобу	Місткість або загальна маса транспортного засобу з вантажем	Ставка єдиного збору за одиницю транспортного засобу в євро	
		за проведення контролю	за проїзд автомобільними дорогами за кожен кілометр проїзду
1. Автобуси	Від 10 до 30 місць включно	2	0,02
	Понад 30 місць	5	0,02
2. Вантажні автомобілі з/або без причепів та тягачі з/або без напівпричепів	До 20 тонн включно	5	0,02
	Понад 20 до 40 тонн включно	10	0,02

3. Велико-вагові автотранспортні засоби	Понад 40 до 44 тонн включно	10	0,1
	Понад 44 до 52 тонн включно	10	0,2
	від 52 до 60 тонн включно	10	0,27
	понад 60 тонн (за кожні наступні 10 тонн)	10	0,78
4. Велико-вагові автотранспортні засоби з перевищенням осьових навантажень	До 5% включно	-	0,05
	Понад 5% до 10% включно	-	0,1
	Понад 10% до 20% включно	-	0,27
	Понад 20% за кожні наступні 5%	-	0,15
	За кожний параметр	-	0,03
5. Великогабаритні автотранспортні засоби з перевищенням встановлених параметрів ширини, висоти, довжини			
6. Залізничний вагон, контейнер		2	-

Стаття 6. Для автомобільних транспортних засобів та контейнерів, які перетинають державний кордон України без вантажів, ставка єдиного збору за здійснення визначеного цим Законом контролю встановлюється у розмірі 20 відсотків ставки, визначеної у статті 5 цього Закону для відповідного автомобільного транспортного засобу та контейнеру. При цьому плата за проїзд автомобільними дорогами України (за кожен кілометр проїзду), у тому числі за перевищення встановлених розмірів загальної маси, осьових навантажень та (або) габаритних параметрів, справляється повністю.

У разі перетинання державного кордону України залізничними вагонами без вантажів єдиний збір не справляється.

Єдиний збір з транспортних засобів не справляється у випадку транзитну вантажу, що не підлягає пропуску через митний кордон України та перевантажується на інший транспортний засіб у зоні митного контролю пункту пропуску, який є одночасно пунктом в'їзду та виїзду цього вантажу.

Стаття 7. З перевізників-нерезидентів, діяльність яких здійснюється на підставі міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, єдиний збір справляється відповідно до цих договорів.

Стаття 8. З перевізників-резидентів, які сплатили податок з власників транспортних засобів згідно із Законом України «Про податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів», плата за проїзд автомобільними дорогами України справляється лише у разі перевищення встановлених розмірів загальної маси, осьових навантажень та (або) габаритних параметрів.

Стаття 9. Допустимі розміри осьових навантажень та (або) габаритних параметрів автомобільних транспортних засобів, за перевищення яких встановлюється додаткова плата, визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 10. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності через 45 днів з дня його опублікування.

2. До приведення законів України, інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України протягом 45 днів з дня опублікування цього Закону:

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність з цим Законом; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
12 липня 2001 року.
№ 2659-III

Очна заочна ставка

(Початок на 1-й стор.).

...Сина били постійно

Через зайнятість Президента України присягу в полку переносили двічі. 24 грудня 2000 року Михайло та його товариші по призову у присутності Головнокомандувача ЗС України та міністра оборони країни прийняли присягу на вірність Батьківщині.

Дізнавшись, що сина 19 лютого відправляють на полігон, 17-го батьки приїхали його провідати.

— Я цілий день бігала за командиром і просила дозволити побачення з сином. Ми таки домоглися зустрічі з Мішею. Тієї ночі він погано спав: здригався, прокидався. Тоді й зізнався, що його б'ють, але терпіти можна, — згадує Любов Шкарбатовська.

З полігона від Михайла листи надходили рідко. За словами матері, він весь час просив переказати гроші.

— Я надсилала. Але з'ясовується, він їх не отримував. Щомісяця сину видавали грошове забезпечення в 19 гривень. Але у нього ці гроші зразу забирали «черепа», сержанти. Сина били постійно, стверджує Любов Шкарбатовська.

Якось мама намагалася з'ясувати в Міші, якого числа його били. Той, пославшись на головний біль, сказав, що не пам'ятає. Тоді Люба запропонувала йому відновити число за асоціацією з телевізійними програмами, які він дивився цього дня. На що Михайло відповів, що новини їм дивитися не дозволяють, а інформацію про зовнішній світ солдати отримують лише з програми «Наше військо» і то не завжди.

Із Запорізької області до Президентського полку того призову потрапили двоє — Михайло Шкарбатовський і Олександр Отришко.

Із листа рядового Шкарбатовського:
«І ще, мамо, не дуже добра новина — Сая Отришко днями втік із частини. Це була не перша його спроба. Минулого разу його ввіймали на вокзалі. А сьогодні його офіцери допитували мене — де і до кого він може піти, чи є в нього цивільний одяг. Коротше кажучи, він висів на волосині і тепер йому світить строк — три роки дисбату. Як тільки його ввіймають, одразу посаджать. Мене навіть хотіли налякати, мовляв, якщо я нічого не розповім, то мене посадять за співучасть...»

— Я розмовляла з мамою цього Саші. Він їй сказав, що живим у полк не повернеться. У нього на голові дві ножові рани. Мама поїхала в полк, пообіцяла, що не піднімає галасу, і його перевели служити до Запоріжжя, — пояснює Любов Шкарбатовська.

Дещо іншу позицію зайняли батьки Михайла, коли дізналися про насильство над їхнім сином.

Із пояснювальної записки рядового Шкарбатовського:

«28 березня, перебуваючи в наряді по роті, до мене прийшли офіцери з 3-ї роти. Дадзвонив телефон. Я підняв трубку. Чоловік представився мені батьком Отришка Олександра, який кілька днів тому самовільно залишив частину і не повернувся. Він запитав, де можна знайти Сашу і як звати його скільню подругу, котра нині виться в Києві, щоб її знайти. Я сказав, що нічого не знаю. Тоді він попередив, щоб я нікуди не йшов, він зараз підійде і поговорить зі мною... А через кілька хвилин прийшли старший лейтенант Шангін і лейтенант Буряк. Старший лейтенант Шангін сказав, що це він мені телефонував і він хоче знати, де Саша... Я сказав, що не знаю. Тоді Шангін спитав у лейтенанта Халецького, виконуючого обов'язки командира роти, чи може він зі мною десь поговорити, щоб ніхто не бачив. Старший лейтенант Шангін і лейтенант Буряк зняли мене з поста днювального і під руки повели в кімнату для чищення зброї. Там витягли все з моїх кишень, шукали якийсь телефон чи записи, пов'язані з Сашею. Коли нічого не знайшли, стали мені погрожувати. Сказали, що церемонитися зі мною не збираються, що тут, у кімнаті, їх ніхто не побачить і вони

зроблять зі мною все, що захотять. Старший лейтенант Шангін узяв кілька кулькових ручок, вставив їх мені між пальцями рук і почав давити. Потім удвох почали мене бити, погрожуючи, що якщо я не скажу, як звуть дівчину, то вони зроблять так, аби мене відправили до дисбату за приховування інформації, за співучасть. Били руками й ногами, по грудях, голові, руках. Я на кілька хвилин втратив свідомість. Коли опам'ятався, вони сказали, що ще повернуться... Я розповів днювальним про візит офіцерів, потім ще кільком хлопцям з нашої роти...»

Із пояснювальної:

«...18 квітня після обіду я кури в туалеті, де є табличка «Місце для куріння». Мене побачив сержант Поцілуйко і відвів в канцелярію до в. о. командира роти лейтенанта Халецького. Лейтенант Халецький сказав, щоб мене поставили в наряд по роті і якщо я погано нестиму службу, то залишусь на другу добу. Після цього я зайшов до свого кубрика... В кубрик зайшов сержант Ткач. Він запитав, чи я кури в туалеті? Я відповів — так. Тоді він прикладом автомата сильно вдарив мене кілька разів у груди».

«...Десь 20 квітня, перебуваючи в наряді по ідальні разом з 1-ю ротою, рядовий Куліш близько 20.00 ударив мене кілька разів палкою від швабри по сідницях за те, що я повільно мив посуд... Пізніше в мійку зайшов рядовий Куліш і вдарив палицею мене по голові, запитав, чому посуд ще не вимитий. Я відповів, що хлопці кудись пішли, а я сам не встигаю. Після чого я неодноразово ходив до туалету, оскільки нудило, крутилася голова, темніло в очах...».

20 квітня батьки отримали від Міші листа з проханням про допомогу. «Мамо, ти в мене єдина надія...» — писав у ньому син. І 23-го Олександр і Любов приїхали до Києва.

— Що сталося, синок? — спитала я тоді, згадує Л. Шкарбатовська, а він мені:

- Мамо, я винен...
- Скільки ти винен?
- 80 гривень.

— Тоді ми побачили синці на тілі сина. Вирішили йти в штаб до командира полку. Вийшов командир роти Завадський. Ми йому синяк показали, питаємо — що це таке? А він, мовляв, переводитимемо Мішу...

Батьки домоглися звільнення і поїхали до судмедексперта знімати побої. Ввечері Міша не хотів повертатися в частину, боявся, що знову битимуть.

— Наступного дня на КПП нас не пустили до командира полку Діденка. Ми поїхали в комітет солдатських матерів.

І в супроводі представника комітету Шкарбатовські повернулися в частину. Прийшли до командира полку полковника Діденка. Той у свій кабінет викликав Михайла та його безпосередніх командирів, а також тих, хто його допитував. Як розповідають батьки Міші, у присутності командира полку вони роздягли сина і звірили опис експертизи з наявністю синців на тілі солдата. Все зійшлося: кілька великих синців на руках та на грудях і сині сідниці...

— Я сказала, що в частині сина не залишу. Тоді Діденко спитав, чого я хочу. Я кажу — давайте нам переведення до Запоріжжя. Командир погодився. Дав синові звільнення і сказав, що завтра всі документи будуть готові.

Цього-таки дня Михайлові зробили УЗД, яке показало гематому лівої нирки... Хлопець скаржився на головний біль. Був психічно пригнічений, весь час хотів спати.

Батьки повезли його до Інституту нейрохірургії, потім поїхали до Інституту нефрології. Всі висновки цивільних медиків принесли командирові полку.

— Я кажу, давайте в госпіталь Мішу оформляти, — розповідає мама рядового. — А Діденко — ні, в госпіталь я його не покладу. Це синці... Це буде кримінальна справа, а я не хочу кримінальної справи. Я даю йому відпустку.

Рядовий Шкарбатовський отримав відпустку на цілий місяць. Потім бать-

ки наполягли на його госпіталізації. Тепер військові медики готують документи на комісування Михайла з армії. А прокуратура Київського військового гарнізону порушила кримінальну справу стосовно офіцерів та сержантів доблесного полку, вказаних Шкарбатовським.

«У нього було чотири синці...»

За сприяння прес-служби Міністерства оборони мене прийняв заступник командувача сухопутними військами України з виховної роботи генерал-майор Леонід Жишко.

— Я все можу пробачити, та тільки не позастатутні відносини, — сказав генерал і влаштував мені очну ставку з офіцерами Президентського полку, які так чи так причетні до справи рядового Шкарбатовського.

Мені розповіли про функції й завдання елітного підрозділу, провели екскурсію новенькими казармами. За словами офіцерів, військовослужбовцям Президентського полку доводиться витримувати величезні навантаження — фізичні й психологічні. А тих, хто з ними не справляється, кожен півроку відправляють до інших частин Сухопутних військ. Хоч як не дивно, і тих трьох, яких назвав рядовий Шкарбатовський як основних своїх кривдників, відправили в інші частини... З об'єктивних причин. У одного рядового помер батько, у інших — кульгала дисципліна.

Офіцери заперечують факти прояву нестатутних відносин у полку. Військова прокуратура Київського гарнізону проводить перевірку за цими фактами...

На моє запитання: звідки ж на тілі рядового 1-ї роти Михайла Шкарбатовського синці, до речі, зафіксовані судмедекспертом? — було висловоно багато версій. Перша: можливо, впавав... Друга: можливо, винні... навантаження, яких зазнають військовослужбовці... Третя: деякі солдати думають — «чому я служу тут, а не вдома», і всіма способами намагаються виправити це «непорозуміння».

Командир в/ч 0222 полковник Віктор Володимирович Діденко висловив своє бачення конкретної ситуації, попередньо поділившись думками про життя:

— Багато методів перевиховання, які є в нашій державі, вже не відповідають дійсності. Тому в питаннях порушення кримінальних справ треба бути обережним... Я проти того, щоб саджати наших хлопців, яким по 19—20 років.

— Так, справді, 24 квітня до мене зателефонувала голова київського Комітету солдатських матерів Луцкова. Мовляв, у мене солдат з вашого полку весь побитий стоїть. У вас у частині б'ють солдатів. Б'ють офіцери... Вони всі приїхали до мене. У нього (Полковник у своєму монолозі називає рядового Шкарбатовського «він», а його батьків — «вони». — Авт.) було чотири синці... Почали розбиратися. Назвали прізвища трьох... У мене зразу сумніви виникли. Я викликав командирів роти, батальйону, офіцерів, які нібито його били. З'ясувалося, що одного з солдат взагалі у цей час (21 квітня) не було в частині — у нього помер батько. І лейтенант Буряк в зазначений період також був у відпустці. Можливо, він його бив іншого дня, але рядовий конкретно назвав дату — 21 квітня.

Стали розбиратися далі.

— Я хочу сказати — пацанва є пацанва. Це не значить, що над ним

знущалися постійно. У нас такого немає. Черговий перевіряв якість виконаної по кухні роботи і забракував гірку тарілок, вимитих Шкарбатовським. Ну, дали йому стусанів... Тому що потім у наряді за нього-таки перемивали цей посуд. Ось за це й отримав, будемо казати так.

— Я тоді звернувся до батьків рядового — що конкретно ви хочете від мене як командира? Щоб я завів кримінальну справу чи щось інше? Я можу клопотати про переведення вашого сина до військової частини за місцем проживання. Ні, ми цього не хочемо — відповіли тоді батьки. Ми хочемо, щоб його комісували. Ну, я це питання сам розв'язати не можу.

Командир, за його словами, запропонував влаштувати очну ставку батькам потерпілого з батьками кривдників, щоб розв'язати питання «моральної компенсації». Подружжя Шкарбатовських погодилося. Викликали батьків рядового Хмелевського і сержанта Ткача.

— Віктор Володимирович, ви розмовляли з цими солдатами?

— Так, вони, природно, все заперечують. Він сам теж не може конкретного нічого довести.

Моя позиція: я проти порушення кримінальних справ. Якби над ним знущалися, били тощо. Ну а так дали йому кілька стусанів... Так, звичайно, це можна розцінювати по-різному...

Полковник Діденко не розуміє, чому рядовий Шкарбатовський назвав двох офіцерів з другої роти. «Який стосунок вони могли до нього мати?» — дивувався командир, розповідаючи про те, що рота розташована на іншому поверсі. Природно, лейтенанти свою причетність до синців на тілі солдата заперечували. Не пійманий — не злодій.

Тому командир полку, виходячи зі своєї особистої життєвої позиції та викладених у його інтерпретації фактів, не став одразу порушувати кримінальну справу, а запропонував, щоб «спростити ситуацію», надати відпустку рядовому. Батьки погодились. Нині полковник розкається в тому, що «пішов на поводу у батьків» і не порушив кримінальну справу за фактом побиття Шкарбатовського.

— Я зустрічався і з батьками кривдників. Вони мені відверто зізналися, що з них вимагають по 200 доларів. А це їм не по кишені. Сказали також, що вину їхніх дітей треба ще довести, тому що сини кажуть — ні, цього не було...

Одразу після відпустки батьки Шкарбатовського зажадали госпіталізувати сина. Цього ж дня його повезли в госпіталь. Тепер вони стверджують, що я забороняв лікування. Як я міг заборонити? Ну, завезли його не в те відділення: замість нейрохірургії в неврологію. Я тут до чого? Невропатолог подивився його, сказав, що все в порядку...

З другого разу Михайла таки відвезли і оформили в потрібне відділення військового госпіталю. А полковник Діденко все-таки ініціював справу за фактом наявності синців на тілі рядового Шкарбатовського.

Командири Михайла Шкарбатовського всіх рангів стверджують, що рядовий до них не звертався, про нестатутні відносини не повідомляв. Діденко стверджує, що таких інцидентів у нього в полку не було. Але не заперечує, що в «колективі пацанів» усяке могло бути... Але не пов'язане зі службою, а на побутовому ґрунті...

Ольга ВАУЛІНА.

Постскрипtum

В прокуратурі Київського військового гарнізону слухається «справа рядового Шкарбатовського». Вину «кривдників» Михайла ще не доведено, проте вони вже покарані на службово-адміністративному рівні. Командир в/ч 0222 полковник Віктор Діденко та заступник командира з виховної роботи 3-ї роти старший лейтенант Шангін звільнені з обійманих посад. Причина? Як на мене, суто формальна. Командир 1-ї роти старший лейтенант Завадський здав свої повноваження. З'ясувалося, він не піхотний спеціаліст, закінчував училище радіоелектроніки, тому не може командувати цією ротою...

Військові лікарі знайшли у Михайла кісту в нирці і готують документи на комісування. Поки що точно не відомо, чи зв'яжуть вони цей діагноз з проходженням військової служби рядового Президентського полку Михайла Шкарбатовського.

Він сказав, що живим у полк не повернеться

Несуворий офіцер — хірург Ненько

Заслужений лікар України і Криму, полковник медичної служби Анатолій Михайлович Ненько одним з перших у нашій державі отримав високе міжнародне звання лауреата проекту Ради Європи «XXI століття». Звання «Керівник майбутнього», дипломи і статуетку «Срібний дельфін» начальнику Євпаторійського дитячого центрального клінічного санаторію Міністерства оборони України Анатолію Неньку вручив у залі Ради Європи президент департаменту із соціальної політики РЄ пан Валентин де Кук.

Лікарем він мріяв стати змалку. Зміцнів у цьому бажанні в 1943 році, коли з осколковими пораненнями потрапив у госпіталь і побачив, як хірурги повертали бійцям здоров'я і життя.

Диплом лікаря здрав'я через п'ятнадцять років на військовому факультеті Саратовського медінституту. Ще стільки ж пропрацював у госпіталях. Найдовше у Німеччині, де проходив службу в складі Групи військ. Згадує, що у відділенні на 60 ліжок хворих постійно було вдвічі більше. Тож працювати доводилося щодня й щоночі. Повернувся майором і відразу ж почав учитися далі — вже у Ленінградській військово-медичній академії. Відтоді рівно 30 років лікує Ненько хворих на церебральний параліч та інші кісткові аномалії в дитячому клінічному санаторії Міноборони. Починав начальником хірургічного відділення, головним фахівцем-ортопедом, а останні 15 років — начальник оздоровниці. Та, як сам каже, вчиться і нині щодня, щоб винаходити нові прийоми і методики лікування, навчати інших того, чого досяг безупинною працею. Його науковий доробок — понад 200 авторитетних робіт. За розробленими ним методиками здійснено тисячі вдалих операцій із застосуванням створених Ненько оригінальних інструментів. 10 авторських свідоцтв на винаходи і понад 100 рацпропозицій Анатолія Михайловича з успіхом застосовують колеги у понад десяти країнах світу. На думку багатьох провідних учених, йому належить пріоритет у створенні системи санаторно-курортного лікування дітей з церебральним паралічем і розвитку ортопедії й курортології.

Уже майже 20 років визнаний хірург, вчений і керівник — почесний член Всеукраїнського правління травматологів-ортопедів. І хоча високих нагород у лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки А. Ненька не перелічити, найвищими з них він досі вважає вдячні очі дітей, котрим повернув здоров'я і надію та віру в краще, повноцінне життя.

Кажуть, те, що він хірург від Бога, видає щасливе поєднання суворості під час операції з дивовижно добрими манерами, очима, м'яким голосом, та ще те, що кожен його колишній пацієнт

стає другом на все життя. В історії хвороб — тисячі доль людей, котрих хірург у прямому і переносному розумінні слова підняв на ноги. Рясній його пошті позаздрила б будь-яка солідна редакція. Його колишні пацієнти діляться удачами й турботами з улюбленим лікарем, котрого називають і хрещеним, і названим батьком. Шлють вітальні листівки, телеграми, посилки з власними науковими, прозовими і поетичними книгами. Так, природно, що діти, яким змінив на краще долю Анатолій Михайлович, піднявши з інвалідних візків, вирівнявши хребти чи подовживши після травм і хвороб руки, вважають свого лікаря ангелом-хранителем. Нині вони навіть мають безліч незвичних, як для пересічної людини, спеціальностей, які вимагають великого гарту, тренуваності, навичок, сили волі. У цьому списку й командири авіаполків, і відомі поети, спортсмени, актори, художники, вчені... І, звісно, люди звичайних професій, які колись заїхали в Євпаторію на інвалідних візках, а вийшли самі — творити власне повноцінне життя.

Другий диплом Ради Європи, вручений Анатолію Неньку, в якому очолюваний ним санаторій названо підприємством XXI століття, отримано цілком заслужено. Тут створено все можливе для одужання дітей і дорослих. Є свої грязе- і водолікарні, пляж з кліматопа-вільйонами, затишні діагностичні, лікувальні й спальні корпуси, басейни, заповнені термальною водою. Недавно завершили будівництво спортивного комплексу для підготовки хворих на ДЦП до участі в параолімпійському русі, закінчили реконструкцію корпусів матері й дитини, побудували плавальний басейн.

Тут, незважаючи на негаразди економіки, щодня оздоровлюється майже 550, а влітку — до 850 пацієнтів. Завдяки професіоналізму, діловим якостям керівника, путівки санаторію, який став справді міжнародним лікувальним центром, популярні в багатьох країнах.

— Головне, — каже Анатолій Ненько, — що за 80 років санаторій-ювіляр, під час створення якого працював сам Пирогов, зберіг власну медичну школу, особливу духовну ауру, високу культуру, людяність, відданість справі. Ця вірність обов'язку, спадкоємність кращого, яку нам ввірили колеги ще з XIX

століття, коли на території санаторію був госпіталь для лікування офіцерів і старших чинів молодшого складу, чи не найбільше наше досягнення і гордість.

За 80 років лікарі зуміли зробити щасливішими тисячі людей, опублікували понад півтори тисячі статей про секрети оздоровлення, зареєстрували і запровадили у практику десятки винаходів і майже 50 раціоналізаторських пропозицій.

Міжнародні симпозиуми, що проходять на базі санаторію, збагачують арсенал хірургів новими лікувальними методиками, які з успіхом застосовуються в найпрестижніших клініках світу.

За 50 років існування хірургічного відділення зроблено майже 12 тисяч операцій, максимально поповнено надбання попередників найновішими хірургічними і консервативними методами лікування. Спектр їх найширший. Тут під час лікування ДЦП навіть застосовують спеціальні костюми космонавтів.

А ще невтомному Неньку вистачає часу і на обидва санаторійні парки, що розкинулися на 15 гектарах Чорноморського узбережжя. Хірург від Бога Анатолій Ненько так любить спілкуватися у цьому райському затінку з хворими, обдумувати шляхи їх зцілення.

Вони ж тягнуться до нього — такого несуворого офіцера, як до матері. І то теж, певно, не випадково, що прізвище їхнього лікаря лагідно-материнське — Ненько.

Віктор ХОМЕНКО.

Бо в серці має те, що не вмирає...

Ілюзії та ідеали

Якось почула по радіо бліцінтерв'ю на вулицях Києва. Журналісти ставили юним дівчаткам тільки одне запитання: хто для тебе є ідеалом жінки, вартим наслідування?

І що тільки не довелось почути! — Анжеліка, бо вона була красунею і мала сильну волю.

— Скарлетт з «Віднесених вітром», бо вміла досягати своєї мети і не зважала на умовності.

— Принцеса Діана!

Останнє сказано було з таким захопленням, що журналістка, напевне, посоромилася запитати, чому. Тут усе зрозуміло і без коментарів.

Дуже хотілося почути з уст юних киянок щось зовсім інше, і я не вимикала радіо до кінця передачі, а була вона, як зрозуміли читачі, присвячена жінкам, їхній долі, силі духу, їхній любові і неповторності. Не почула. Ні від тих, хто давав інтерв'ю, ні від тих, хто опитував, а потім коментував.

Далєбі, в якій державі велася така відверта розмова! Безперечно, Скарлетт О'Хара, як уособлення молодого американського капіталізму, героїня приваблива — для своїх співвітчизників. Та й Анжеліка у виконанні Мішель Мерсьє — чарівне і миле створіння...

А що ж наші, українські, героїні —

літературні й реальні? Згодна, мало хто з молодих людей знає Наталку Верковичівну з «Царівни» Ольги Кобилянської, бо цього твору в школі не вчать. А дарма. У кого ж тоді юним Оксанкам і Мар'янкам учитися силі духу, почуттю власної гідності, вмінню кохати і не дозволяти затоптати в собі людину — не з багатогодинних же серіалів, які отупляють розум і зомбують волю.

Чи Оксану—«Боярину» і саму Лесю Українку. А кому ближче життя сучасне, то й тут українки не бідні: були в нас Олена Теліга, Алла Горська, є Ліна Костенко...

Хай не складеться враження, що хочу ідеали юні обов'язково впихнути у прокрустове ложе національних героїнь і тому зводжу їх до кількох особистостей. Галерея українок, гідних пошанування, і не тільки на 8 березня, Свято Матері, День незалежності, а й просто без ювілейного приводу, — така велика, що кожна юнка може знайти тут свій ідеал, приклад для наслідування. Якщо, звичайно, захоче відірвати погляд від телеекрана, на якому якщо не Ляоня Якубович дарує «кришталеву мрію», то чергова повія стає предметом захоплення. І ще, якщо мама з колоски розповідатиме: ти, доню, українка і тим маєш пишатися, а твоя земля, Україна, найкраща для тебе земля (повіримо, що буде вона і справді найкращою, бо без віри не варто її борсатися).

Є ще одна жінка, українка, яку сьо-

годні знає весь світ. «Я не зламалася», — казала вона із в'язниці. «Я не зламалася», — повторює нині. І мала, і має право запитати міцних, здорових чоловіків, з плечима широкими, як шафа: а ви?

Одна тендітна жінка тримає в напруженні і переляку стількох силовиків і олігархів; вони бояться її навіть тепер, коли проти неї запущено всю міць не лише генпрокурорського механізму.

Ви ж погляньте: прекрасно вчилася в школі і університеті, блискуче захистила дисертацію, зробила себе у бізнесі, послідовно захищала інтереси народу і держави, працюючи віцепрем'єром, дала по руках тим чоловікам, які звикли красти в каламутній воді бартерних розрахунків за електроенергію, за що отримала їхню шалену ненависть. І вистояла, і бореться. І при цьому вона прекрасна мати, гарна дружина і чарівна жінка. Спробували б ті актрисочки чи й принцеси залишатися особистостями у нашій системі!

Ми знаємо, Юлія Тимошенко не здалася — і від цього теплішає на серці. І жити хочеться, якщо Україна ще здатна народжувати такі особистості.

Українка завжди вміла гордо носити і корону, і кайдани. Корона більше до лица, але чи легша за кайдани?

Людмила ГОРОДЕНКО.

Івано-Франківська область.

Читачі про незалежність

Вірю, що Україна розквітне

Написати до газети мене спонукали дивовижні збіги в датах держави і нашої сім'ї. Моя дружина — українка. Народилася 24 серпня на Дніпропетровщині, там, де відбувалося становлення Леоніда Кучми, нашого Президента. Я росіянин, народився в день незалежності Росії — 12 червня, в Санкт-Петербурзі, місті становлення Президента Росії Володимира Путіна. Зустрілися, познайомилися і одружилися в Донецьку. Виростили дітей, маємо вже онуків. А на дні народження завжди збираємося усією сім'єю і відзначаємо подвійні свята. От і цього року піднімаємо келихи і скажемо усім нашим співвітчизникам: «Зі святом вас, добра вам усім!» Роки, що минули з часу здобуття незалежності, були нелегкі. До багатьох проблем додалися нові, але ми — оптимісти і віримо, що всі негаразди минуться, і Україна розквітне, посівши гідне місце на планеті Земля.

Олег ГЕРАСИМОВ.

Донецьк.

У пошуках турботи

Із прощіватючої країни ми перетворилися на злидених, знедолених, бідних, безправних. І біда в тому, що ні Президент, ні уряд, ні Верховна Рада не турбуються про добробут українського народу. Де, приміром, наші вклади? Адже їх брав хтось як кредит, а повертав, коли вони нічого не були варті. Треба і можна було простежити за цим процесом і змусити повернути вартість грошей на момент отримання кредиту. І кошти для повернення вкладів були б. Після Великої Вітчизняної усім вкладникам гроші повернули сповна, хоча це була найстрашніша і найруйнівніша війна. І нікому не спало тоді на думку віддавати вклади тільки 100-річним довгожителям!

Три роки тому померла моя дружина. За законом я мав отримати на похорон 150 гривень, але досі мені їх так і не видали.

Григорій СЕРГІЄНКО.

Серединка Чернігівської області.

«Човники»

з педагогічною освітою

Здавна вчителі й педагоги мали статус державного службовця, не животіли і вважалися почесними громадянами суспільства. Усе це втрачено в незалежній Україні. Сьогодні вони зазнають приниження, не знають, коли їм заплатять за тяжку нервову працю. Зазнають знущань чиновників, але ще вірять Президентові. Багато хто давно поміняв свою професію на «престижнішу» — «човника», адже в кожного є сім'я, діти, яких треба годувати. Нас запевнили, що нам виплатили зарплату, відпускні, але де вони? На кінець липня викладачам Оріховського сільгосптехнікуму не виплачено зарплату за червень, липень, відпускні за літні місяці, лікувальні та інші доплати, передбачені законом. Чиновники свідомо своїми діями доводять педагогів до бунту, перетворюючи їх на противників існуючого ладу.

Василь СИНЯК, ветеран війни та праці.

Оріхов Запорізької області.

Чому радіти?

Пишу від імені старих людей, яким сьогодні за 80, саме вони найбільше постраждали після здобуття Україною незалежності. Отже, що ми отримали за останні десять років? По-перше, нас позбавили нормальних пенсій, які давали змогу жити не багато, але й не вимирати. По-друге, в нас украли наші крєвні заощадження і віддали на збагачення купки ділків. То де був увесь цей час гарант Конституції зі своїм апаратом? Для людей не має значення, хто їх обікрав, — група чи ділки-одинаки? Процес розборок триває, і не відомо, чим він закінчиться. Але як бути людям? Ось і постає запитання: чому ми, старі люди, можемо порадіти за весь цей період? Підкажіть, якщо хто може.

Григорій ТИЩЕНКО, ветеран праці, учасник війни.

Ромни Сумської області.

Добробут

сам по собі не приходить

Незважаючи на нелегке становище багатьох співвітчизників, моє ставлення до величї свята, десятиріччя якого святкуватимемо незабаром, набуло ще значнішого змісту. Відчуваю ще більшу гордість і віру в майбутнє моєї України, мого народу. На превеликий жаль, серед громадян багато песимістів, котрі надзвичайно страждають насамперед через те, що нікому й нічому не вірять. Хоч за десять років багато чого змінилось на краще. Та варто пам'ятати, що добробут сам по собі не приходить, для цього потрібно багато працювати. Кожному. Усім. В ім'я своїх нащадків. Прагнути, щоб цей день справді був найрадісніший, найдорожчий у нашій державі. Бо ми самі творимо свято. Так само, як вирішимо для себе хліб насущний. Отож зі святом вас, дорогі мої українці, знайомі й незнайомі!

Олексій БАТИЧЕНКО.

Дніпродзержинськ Дніпропетровської області.

Референдум: за, проти, утрималися

Зореслава РОМОВСЬКА, член фракції
«Батьківщина», доктор юридичних наук

Народ має право на самозахист

Відповідно до статті 1-ї Конституції Україна є соціальною державою. Відповідно до статті 3-ї Конституції України людина є найвищою соціальною цінністю. Держава відповідальна перед людиною за свою діяльність. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Гарантом прав і свобод людини і громадянина є Президент України (ст.102-га Конституції України).

Вступаючи на високу посаду, Леонід Кучма виголосив присягу народу, у тексті якої є слова: «Зобов'язуюся... дбати про благо Вітчизни і добробут Українського народу... підносити авторитет України у світі».

Однак діяльність Л. Кучми засвідчує про порушення ним цієї присяги. Народ України доведений до зубожіння. Україна за час влади нинішнього Президента сповзла до розряду найбідніших держав. Конституційні права людини і громадянина, зокрема найважливіше — право на життя, зневажено.

Громадяни позбавлені права на свободу слова. За вказівкою Президента переслідуються люди, які відмовилися виконувати злочинні накази його оточення.

Люди, особливо молодь, виїжджають за кордон. Жінки масово відмовляються від своєї основної місії на землі — народжувати дітей. Народ України зменшився кількісно, поступово деградує фізично, духовно і морально.

Л. Кучмою було вжито заходів до нищення незалежності судової влади. Через це арбітражні суди перетворилися на слухняних виконавців політичних заповідей. Публічна заява глави держави на адресу голови Верховного Суду В. Бойка: «Ви хочете стати третьою гілкою влади — не вийде», — яскраво засвідчила його наміри підкорити собі і Верховний Суд України.

Поведінка Л. Кучми в Україні та за кордоном (свист біля пам'ятника Міцкевичу у Львові та на майдані Незалежності у Києві, неодноразові образливі висловлювання на адресу народних депутатів та високих урядовців, «матерщина», яка стала мовою спілкування з підлеглими, зловживання алкоголем тощо), тісні дружні та комерційні контакти з тими, хто працює у тіншовому бізнесі, — все це призвело до падіння авторитету України у світі.

Л. Кучма у державі, главою якої він за Конституцією є, перетворився на об'єкт загального несприйняття, осуду, кепкувань. У зв'язку з повсюдним і масовим порушенням прав і свобод людини та громадянина, тобто за зраду народу, Л. Кучма має бути притягнутий до відповідальності.

Оскільки Президент України має право недоторканності на час виконання повноважень (стаття 105-та), він не може бути притягнутий до кримінальної відповідальності. Тому єдиною формою відповідальності може бути усунення його з посади Президента України в порядку імпичменту (ст.108-ма Конституції).

Однак 26 квітня 2001 року Верховна Рада не прийняла постанови про початок процедури імпичменту. Розстановка політичних сил у парламенті засвідчує, що пропрезидентські сили перешкоджають і надалі її прийняттю. Тому такий спосіб усунення Л. Кучми з посади поки що нездійснений.

Президент України може припинити свої повноваження, проголосивши заяву про відставку на засіданні Верховної Ради України, тобто за власним бажанням. Однак обставини засвідчують, що Л. Кучма та його оточення не підуть на такий крок.

Що можна зробити за таких обставин? Відповідно до статті 5-ї Конституції України єдиним джерелом влади в Україні є народ. Він обрав Л. Кучму Президентом, він має природне право і стати на свій захист. А способом здійснення такого самозахисту саме і є проведення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою.

Олександр ЛАВРИНОВИЧ (НРУ)

Референдум, як і зброя, потребує обережного ставлення

Вважаю, що такою надпотужною зброєю, таким могутнім інструментом, як референдум, потрібно користуватися обережно. Це має робитися у виняткових випадках, як і застосування зброї масового нищення. Не можна зіштовхувати демократію представницьку і пряму демократію. Адже дуже багато важливих для суспільства питань можна вирішувати лише з урахуванням фахового досвіду. Україна все ще не має демократичних традицій. Як стверджує історичний досвід, і що є для мене очевидним, у нас референдум — це традиційно такий інструмент, який може бути використано на шкоду демократичним інтересам. Це перший постулат.

Другий — ми повинні максимально дотримуватися норм, які закладені в Конституції України та в законах. На сьогоднішній день закон про всеукраїнський і місцевий референдум у дуже багатьох позиціях суперечить Основному Закону. Він не був предметом розгляду Конституційного Суду. І тому сьогодні ми суто інтуїтивним шляхом визначаємо, в якій частині він має діяти, в якій — ні. А це неприпустимо.

Тепер про конкретний референдум. У Конституції є перелік питань, з яких можна скликати референдум за народною ініціативою, і є рішення Конституційного Суду про «компетенцію народної ініціативи». Так ось, питання припинення повноважень посадових осіб, які обираються народом, не підлягають вирішенню шляхом референдуму. Я вважаю, що все це є настільки очевидним з юридичної точки зору, з правової, що робити цього не можна. А якщо виходити з політичної кампанії, то завжди знаходяться політехнологи, які використовують будь-який інструмент для політичного ефекту. Цим і користуються певні сили, певні угруповання, певні особи. Тому немає нічого дивного, що з'явилася така ідея.

Я вважаю, що після грудневого референдуму 91-го року більше таких заходів проводити не потрібно, принаймні з нашого життя. Для чого експерименти?

Записала Людмила КОХАНЕЦЬ.

Органи місцевого самоврядування чи самоврятування

— Чув, куме, наш земляк Семирученко вже в уряд пробився?

— От жук! Ким він там?

— Як і раніше — випробувачем. Терпіння наше випробує.

— А мій синок до власті у районі прийшов. Ще молодий. В органах — як воно? — самоврятування працює...

(Із почутого на вулиці.).

Дискусія про завдання органів місцевого самоврядування і розвиток регіональної демократії, в якій узяли участь експерти Ради Європи, також не обійшлася без гумору. Щоправда, з гірким присмаком. Міські голови Миргорода, Лубен, Світловодська, Комсомольська та інших малих міст на чолі з черкаським міським головою В. Олійником намагалися пояснити шановним гостям відмінності між самодостатньою європейською моделлю місцевого самоврядування та доморощеною, котра «щодня йде на уклін до вищого начальства».

Європейцям важко зрозуміти, чому в нас не спрацьовує така проста, вивірена їхнім досвідом, система: верхи займаються нагорі своїми великими справами, а низи, органи місцевого самоврядування, своїми, місцевими, справами. І ніхто навіть не подумає «залазити» в город один одного. Що більше розподілена влада — то більше демократії. Що чіткіше визначено обов'язки — то більше успіху в їх виконанні.

Утім, ось фрагменти виступів учасників «круглого столу», що відбувся у Черкасах, з яких видно позиції сторін.

Луї РОППА, експерт Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи:

— Делегація Ради Європи, що працює нині в Україні, готує звіт про розвиток місцевої та регіональної демократії. Ми акцентуємо свою увагу на відповідності положень українського законодавства Європейській хартії регіональних і місцевих влад. Вивчаємо взаємодію обласної та місцевих влад. Торік у кількох областях звільнили міських голів. Які причини цього? Може, є й об'єктивні. Але навіть також політичні мотиви. Ми хочемо вивчити це питання. І з'ясувати: чому в Україні не спрацьовує принцип субсидиальності — формування влади знизу вгору. Чому міські голови не працюють над розв'язанням проблем своєї територіальної громади самостійно, а узгоджують усе з верхами?

Віктор БАЛАБАН, міський голова Світловодська Кіровоградської області:

— Перебуваючи в Польщі, ми запитали колег — скільки часу витрачають вони на наради, «накачки». Польські мери спочатку навіть не зрозуміли запитання. Вони зовсім не бувають на нарадах, а займаються справами своєї громади. Там чітко виписано обов'язки верхів і низів, а, головне, фінансово забезпечено їх виконання. Ніхто нікуди не йде, щоб «вивибати» зарплату чи дотацію. У нас щодня відправляються до обласного центру 3—4 працівники міськвиконкому «на роботу у коридорах влади». Я вважаю, в нас досі немає чіткої незалежної вертикалі органів місцевого самоврядування. Діє стара, спотворена адміністративно-командна система, пристосована до нинішнього часу і спроектована на органи місцевого самоврядування. Як можуть органи влади на місцях виконувати делеговані їм повноваження, коли напівпорожня міська казна? Формуючи бюджет, ми враховували надходження до його доходної частини податку з прибутку. Однак цей вид податку згодом цілком перейшов до держави. За три роки держава штучно створила нам перед підприємцями борг у 2,5 мільйона гривень. Тепер майно територіальної громади описано. Рахунки перекрито і ми не можемо як належить готуватися до зими.

Олександр ПОПОВ, міський голова Комсомольська Полтавської області:

— У нас немає серйозних проблем між областю і містом. Бюджетний кодекс, підписаний Президентом, усунув більшість «вузьких» місць у цих взаємовідносинах. Тепер, вважаю, не потрібно будь-яких змін у законодавстві. Єдине, до чого нам треба прагнути, — до побудови справді правової держави. Сьогодні в нас поки що немає верховенства права, але до цього ми поступово рухаємося.

Рікардо ПРИОРЕ, член Ради Європи:

— Максимум влади на місцевому рівні — одне з головних гасел Європейської хартії місцевого самоврядування. Повноваження, якими наділяється місцева влада, як правило, мають бути повними і виключними. Тому центральні органи не мають жодного стосунку до виконання реальних функцій місцевими самоврядами. Місцева влада в рамках закону сама ви-

рішує, як їй діяти в інтересах своїх громадян, а верхи не втручаються у цей процес.

Володимир ОЛІЙНИК, міський голова Черкас:

В Україні немає органів місцевого самоврядування у європейському розумінні. Нас, міських голів, постійно викликають на наради, збори, колегії. До того ж не завжди у справі. Мери слухають доповіді про хід посівної чи жнив, про борги із зарплати, хоч це повинно бути закладено в бюджеті. Ми пишемо листи, прохання, звернення. Нам дають вказівки і доручення. Нещодавно, наприклад, виконуючи Указ Президента щодо основних напрямів соціальної політики, облдержадміністрація розробила свої заходи і «спустила» їх нам. Ніхто навіть не спромігся подумати, що ці питання винятково в компетенції органів місцевого самоврядування.

Утім, ні делеговані державою повноваження, ні свої, територіальні, ми не можемо виконувати в повному обсязі — вони не підкріплені фінансово. Нас усунуто від контролю за місцевими податками, за процесом приватизації. У Черкасах за 10 мільйонів доларів продано річковий порт. Замість того, щоб працювати, він четвертий рік простояє. Безробітні, борги із зарплати — тепер то наші клопоти, хоч тоді, коли продавали «господарю», не питали думки територіальної громади.

Г. ХОФШУЛЬТЕ, експерт Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи:

— Я пам'ятаю, як готувався в Україні закон про місцеве самоврядування. Ми, колишні мери, а нині радники й експерти Ради Європи, дуже були здивовані, що в новому законі використано стару централізовану систему — вся діяльність місцевого самоврядування регламентувалася принципом зверху—вниз. До того ж заміна слів «передати повноваження», як це записано у Європейській Хартії, на «делегування повноважень» відіграла вкрай негативну роль. Централізація мислення, коли понад 37 відсотків робочого часу працівників мерії витрачається на «узгодження питань з верхами», нівелює найголовніші принципи місцевого самоврядування. Вся нація потерпає від безгрошів'я. Держава чинить дуже хитро — через «делегування повноважень» ніби відбувається децентралізація влади, але грошей на виконання цих повноважень немає.

Анатолій СОБОЛЄВ, міський голова Лубен Полтавської області:

— Автори закону про місцеве самоврядування дуже добре знають Європейську хартію, постійно вивчали досвід муніципалітетів Європи, а зробили все по-своєму. Тому на практиці ми постійно стикаємося з суперечностями між законом про бюджет і законом про місцеве самоврядування. Крім того, над нами безліч контролюючих органів. Численні перевірки від прокуратури, якщо не за тією статтею гроші витратиш, хоча саме на ту, вкрай нагальну справу їх і потрібно було використати. У законі немає чітких роз'яснень, які тлумачили б розв'язання питань на користь територіальної громади. До анекдота доходить — щоб закупити для міськвиконкому канцтовари, ті самі скріпки, наприклад, потрібно провести тендер на їх купівлю...

Вважаю, нам потрібно вдосконалювати Закон, максимально наблизивши його до європейських параметрів. Можливо, звіт на Раді Європи допоможе нам це швидше зробити.

Замість післямови. Ось такі думки прозвучали під час черкаської дискусії за «круглим столом». А що думають з цього приводу інші міські голови — великих і малих міст? «Голос України» має намір продовжити тему про місцеве самоврядування. Приєднуйтеся.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Мал. Ернста ЛІЩЕНКА.

Здоровий? Освічений? Ласкаво просимо до Німеччини!

Німеччина для політичних біженців, а також для тих, хто прагне добре заробити, є коли й не землею обітованою, то дуже бажаною. Перших і приголубить, і соціальну допомогу призначить. Для других, за наявності відповідних документів та належної кваліфікації, надасть роботу. В країні тепер проживає понад сім мільйонів іноземців.

Але останніми роками проблема імміграції та ринку праці як ніколи загострилася. Та ще й міністерство праці підтвердило: нація старіє, що означає збідніння казни. Без свіжої крові, що може прийти лише з-за кордону, без працездатних і талановитих іноземців Німеччина приречена на застій. Отож найбільш важке у ФРН право, що стосується імміграції, не реформувати було неможливо.

І ось до вересня уряд має подати до бундестагу проект нового закону про імміграцію. З ним ознайомлено і громадськість.

Якщо парламентарії схвалять його через два тижні, то в січні наступного року закон набуде чинності.

Які ж можливості може надати майбутній закон іммігрантам? На думку фахівців, пропонований законопроект розв'яже найголовнішу проблему — чітко визначає, хто і як довго може залишатися в Німеччині. Якщо раніше було 5 видів дозволу на перебування в країні, то нині їх кількість зведено до двох: дозвіл на обмежене перебування та дозвіл на необмежене поселення. Справами іммігрантів займатиметься одне, новостворюване відомство з міграції та питань біженців, якому й вирішувати, скільки і яких іноземців потрібно Німеччині.

Перевага в робочій імміграції надається молодим і здоровим. Більше шансів отримати робочу візу до Німеччини у громадян віком до 45 років, які мають довідку від лікаря про міцне здоров'я. Хоча і в людей старших шанси працювати тут також є.

Після цього мова піде про освіту. У Німеччині чекають переважно на людей освічених. Бажаючи наявність вузівського диплома, а вже для тих, хто має вчений ступінь, — усі двері відчинено. Одне слово, якщо іноземець має високу кваліфікацію в будь-якій галузі, то працевлаштуватися йому буде легко. А надто там, де брак фахівців відчутний неабияк. Список таких робочих місць досить великий. Важливий також стаж роботи, особливо керівної. А якщо претендент ще й володіє німецькою «без словника» і вміє поводитися з комп'ютером, проблем з перетином кордону в нього не виникне. Дуже важлива наяв-

ність кваліфікації у чоловіка або дружини (щоб на шії не сиділи). Тим, хто здатний створити в Німеччині власне підприємство, робочу візу видадуть передусім і безперешкодно. Іноземним студентам, котрі здобули освіту в Німеччині, надається право впродовж року знайти собі місце роботи. Знайшов таке — залишаєшся з усіма правами, які забезпечить новий закон.

Знання мови бажано, але якщо претенденти її ще не вивчили, уряд надасть змогу оволодіти нею на курсах уже на місці. Щоправда, в проекті закону обумовлено: прогильники занять можуть позбутися шансу на право перебування в країні. Отака суворість. Зміни внесено і щодо біженців. Знання німецької для них та членів їхніх сімей тепер обов'язкове, інакше до країни їх не впустять.

Валентина ПИСАНЬСКА.
Франкфурт-на-Майні.

До речі

За станом на кінець травня цього року майже 5 тисяч іноземців подали в Чехії прохання про політичний притулок. Ця кількість, за статистикою, зростає щорічно на 2 тисячі осіб. Переважно це вихідці зі східноєвропейських країн та держав мусульманського Сходу. Серед них за кількістю перше місце посідають громадяни України, повідомила українська служба Радіо «Свобода».

За чотири місяці цього року політичного притулку попросили тут 1375 наших співвітчизників, це майже чверть від загальної кількості. Серед головних причин, які змушують багатьох громадян залишати рідні домівки, — складний вузол причин економічних, зазначає «Свобода». Нестатки, безробіття, нескінченні злидні виганяють багатьох у пошуках хліба. Однак у Чеській Республіці за нині чинним законодавством тільки економічні причини не можуть бути підставою для надання статусу політичного біженця. Його можуть отримати тільки особи, які зазнали переслідувань з політичних чи релігійних причин, за належність до певної раси, національності, соціальної групи. В окремих випадках його дають особам без громадянства чи біженцям із третіх країн. Тому цього року лише семеро українських громадян отримали в Чехії статус біженця.

За останніми даними, кількість загиблих унаслідок паводків та зсувів в Ірані досягла 114 осіб. Причиною трагедії стали сильні зливи. Попри тимчасове поліпшення погоди, синоптики знову прогнозують рясні дощі. Рятувальники продовжують пошукові роботи, до яких залучено армійські підрозділи. Від паводка дуже постраждали сільськогосподарські посіви, зруйновано мости і сотні житлових будинків, порушено електро- і водопостачання.

Фото АП.

«М'яко обнадійливий» початок

 Світ про Україну
(Початок на 1-й стор.).

«Україна повинна цілком інтегруватися в світову економіку. Мають запроваджуватися демократія і ринкові реформи. В суспільстві мають шануватися права людини, свобода слова й верховенство закону. Країна потребує міцнішого середнього класу і більше малого бізнесу. Йй також потрібний відкритий уряд, за діями якого громадяни могли б спостерігати в Інтернеті», — передає думки Анатолія Кінаха британське видання. Але далі зі скепсисом пише: «Хвилянку... Чи то Анатолій Кінах говорить про зубожілу Україну, яка

страждає від некомпетентності, авторитаризму, корупції, гучних скандалів і політичних убивств?». Водночас «Економіст» перші результати роботи нового українського уряду називає «м'яко обнадійливими»: політична система, яка досі була в глухом куті, працює відлагоджено, парламент ухвалив кілька довгоочікуваних законів, включно з новим Кримінальним кодексом, скасовано заплутані вимоги щодо реєстрації і страхування іноземців. Сам Кінах, нагадує видання, очолив уряд після року «ганьби в короткій історії України, позначеного розслідуванням убивства журналіста, цинічним застосуванням сили проти опозиції та оприлюдненням таємно записаних розмов керівників країни,

котрі спілкуються, як зграя чорноротих голововорізів». У світі, цитує «Економіст» українська служба Бі-бі-сі, хотіли б, щоб усе було інакше: «П'ятдесятимільйонна Україна є надзвичайно важливою для майбутнього Східної Європи. Вправний уряд і трохи удачі могли б перетворити її на стабільного і заможного сусіду Європейського союзу. Україна ж більше схильна до зубожіння і злочинності. Хиткою залишається її зовнішня політика. Часом вона фліртує з НАТО і заявляє про нейтралітет, а часом здається, що вона неминуче стане частиною нової Російської імперії. Десять років щедрої західної допомоги більше сприяли корупції, аніж змінам на краще».

Фальшивий коп, фальшива путана

35-річний канадець Тревор Розелл показав вуличний повій фальшиве поліцейське посвідчення і зажадав безплатного «обслуговування». В свою чергу, жриця кохання також продемонструвала посвідчення агента поліції, але вже справжнє. Після чого горе-Казанову було заарештовано, і він постав перед судом за обвинуваченням у шахрайстві.

Мавпа-вбивця

59-річний малайзієць Мамат Кундур загинув «від лап» власної мавпи. Інцидент стався на плантації кокосових горіхів. Спеціально навчена для збирання кокосів мавпа кинула один із горіхів на голову своєму хазяїнові. Кундур, не приходячи до тями, помер на місці. Як повідомляє місцева газета, спосіб збирання кокосів з допомогою мавп досить поширений у Малайзії, проте випадок загибелі людини при цьому — перший.

 Хроніка. Факти. Події

■ Єрусалим

Напруженість

НЕ СПАДАЄ

Міністр закордонних справ Ізраїлю Шимон Перес отримав указівку від прем'єр-міністра Арієля Шарона провести мирні переговори з палестинцями. Повідомляється, що на них обговорюватимуть лише питання про припинення насильства. Палестинці заявили про намір провести день протесту проти захоплення штаб-квартири ОВП у Східному Єрусалимі, що в сукупності з подіями останніх днів може призвести до зриву переговорів.

■ Лілонгве

Саміт

у Малаві

У столиці Малаві розпочалася нарада глав чотирнадцяти країн півдня Африки. У центрі уваги — боротьба зі СНІДом та злиднями, конфлікти в Конго та Анголі, обстановка в Зімбабве, де триває захоплення і пограбування ферм, які належать білим.

■ Кабул

Життя

проповідників

під загрозою

Міжнародна спільнота занепокоєна долею 8 західних громадян, затриманих в Афганістані за обвинуваченням у проповідуванні християнства. Про них нічого не відомо. Тривогу викликає також доля 16 заарештованих у цій справі афганських громадян. Спеціальний уповноважений ООН щодо Афганістану висловив сподівання на те, що таліби виявлять милосердя і звільнять усіх 24 співробітників організації.

■ Лондон

Статус

АСАМБЛЕЇ ПОНОВЛЕНО

Уряд Великої Британії поновив статус Законодавчої асамблеї Північної Ірландії — органу регіонального самоврядування, створеного відповідно до мирного договору 1998 року. У політичних партій провінції є шість тижнів на розв'язання спору про терміни та порядок здавання зброї збройними формуваннями.

■ Кале

Плавця

НЕ ЗНАЙДЕНО

Багатогодинні пошуки швейцарського спортсмена Улі Штауба, котрий пропав у водах Ла-Маншу, не увінчалися успіхом. Швейцарець намагався переплисти протоку і зник неподалік французького берега. Французькі прикордонники обшукали узбережжя довжиною 40 кілометрів на схід від Кале. Надії на те, що Штауб живий, практично не лишилося.

■ Скоп'є

Угоди

НЕДОСТАТНЬО?

Учора, попри підписання македоно-албанської мирної угоди, бойові дії навколо столиці країни тривали з попередньою інтенсивністю. Західні посередники продовжують переговори з ворогуючими сторонами про припинення вогню. Деякі спостерігачі скептично оцінюють підписаний документ, не вірячи, що цього достатньо для закінчення конфлікту.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформгентств.
Фото АП.

Мозкові центри йдуть в атаку

Гості редакції, вони ж учасники «круглого столу» в «Голосі України»: Володимир Бахрушин — доктор фізико-математичних наук, завідувач кафедри Запорізького гуманітарного університету, директор Науково-дослідного центру системного аналізу, Володимир Білецький — доктор технічних наук, директор Українського культурологічного центру, дійсний член Національного товариства імені Тараса Шевченка з Донецька, Володимир Свентицький — глава Громадської служби правової допомоги з Луганська. У рамках конференції, що її проводить Центр «Демократія і розвиток», представники регіональних громадських організацій обговорювали серед іншого також проблему впливу недержавних центрів на рішення, котрі приймають центральні й місцеві владні структури.

Підмога для держмужів

Отже, трьох Володимирів — із Запоріжжя, Донецька й Луганська єднає яскрава риса — вони є рушіями прогресу. Кожен у своїй сфері діяльності. Володимир Бахрушин навів приклади того, як саме через невідлі і навіть фатальні рішення влади Україна цілковито втратила таку галузь власної економіки, як електронна. Він доводить, що прийняття рішення з конверсії трагічно для країни збіглося з дозволом вільного доступу на тоді ще радянський ринок зарубіжної електронної техніки.

Потенційно небезпечною, незроз'язною поки що проблемою Володимир Бахрушин вважає надмірну централізацію влади. Він навів приклади розпорощення коштів у центральних її органах. Через надто широке коло повноважень уряд не спроможний розв'язати нагальні проблеми регіонів здалеку. І тому вони залишаються й затягаються на місяцях ще тугішим вузлом.

Приміром, пільги. А це означає — бюджет. Безоплатний проїзд в автотранспорті для військовиків чи працівників міліції. На місцевому рівні такі пільги обертаються збитками для перевізника. Бо бюджет не відшкодовує йому у вигляді дотації кошти на забезпечення пільг. Ми пропонували переглянути механізм реалізації пільг. Приміром, їздять безоплатно працівники правоохоронних органів. Чи чому коштом автопарку? Логічно, щоб відділення внутрішніх справ, районне управління, інспекції, прокуратура, суди придбали в автопарку проїзні для співробітників. Це само стосується й пенсіонерів.

Як на Дніпропетровщині виховують бізнесменів

Відразу півтора десятка приватних підприємств-бізнесменів з'явилося щойно у Юр'ївському районі. Те, що стільки зовсім молодих людей, учорашніх випускників вузів, ПТУ і навіть шкіл, тут пішли у бізнес, сприймають за обнадійливу і оптимістичну ознаку.

Цього року на Дніпропетровщині майже 80 тисяч юнаків та дівчат закінчили середні школи, гімназії та ліцей, профтехучилища і вузи. Куди їм тепер податися? Держава намагається гарантувати молодим громадянам працевлаштування, і здебільшого, каже директор обласного Центру зайнятості Олександр Надтока, шляхом бронювання для них робочих місць на діючих підприємствах. Але що виходить: зараз для молоді в області заброньовано 5,6 тисячі місць — уже набагато менше, ніж потрібно. А якщо знати, що торік за рахунок броні тут було працевлаштовано лише 1,3 тисячі випускників, то і на нині запрограмований максимум навряд чи можна сподіватися.

За висновками Г. Чути та О. Макарової — директорів центрів зайнятості Жовтих Вод і Павлограда — міст, котрі найбільше страждають на Дніпропетровщині від безробіття молоді, бронювання робочих місць для випускників вичерпало себе і перетворилося на безпомічний важіль.

Однак, за даними соціологічних досліджень, проведених у регіоні, серед випускників вищих навчальних закладів лише кожен десятий покладеється на допомогу служб зайнятості. Більш як половина — 58 відсотків — збирається одразу ховати подальші отримані дипломи і набувати інших спеціальностей — тих, які ще мають попит на

ринку праці. А якщо говорити про випускників загальноосвітніх шкіл і професійних училищ, то тут і поготів пастка. В тому розумінні, що «тіньового бізнесу» не уникнути: хоч-не-хоч, а для початку мусиш йти «на базар» реалізатором, перекупщиком чи й вантажником.

І вже нині такі чинники, як нахили та здібності, професійні уподобання, мрії і бажання для багатьох стають просто нездійсненними. Наприклад, випускники шкіл дедалі частіше вчитися вступають не туди, куди хотіли б чи могли, а туди, куди дозволяють обставини, передусім матеріальні. Приходить усвідомлення, образа, що в еліту пробитися не дано. І водночас країна позбавляє себе змоги використовувати істинний інтелектуальний потенціал, закладений у сучасній молоді.

Отож, зміна пріоритетів на ринку праці неминуха. Тому має рацію Олександр Надтока, що мусимо зайнятися нарешті «реорганізацією навчальних закладів усіх рівнів з метою підготовки ними фахівців згідно з реальними потребами». Олександр Олексійович має вельми слушні пропозиції. Це передусім формування професійних інтересів дітей ще зі шкільних років, орієнтація їх, зокрема, на неосвоєну сферу послуг. А далі створювати «студентські біржі» та постійно проводити «ярмарки вакансій», бо інакше не уникнути великих драм молодих людей на старті їхнього життя.

З другого боку, на Дніпропетровщині намагаються поновити зацікавленість багатьох підприємств дбати про підростаюче покоління і молоду зміну. Наприклад, Дніпропетровський машинобудівний завод з його високотехнологічним та інженеро-

реконаний Володимир Свентицький, працює не за принципом — усі взялися й безплатно копають чи саджають дерева. Вона працює на оплату. А це означає, що має бути виданий високого рівня інтелектуальний продукт. Щоб запропонований проект, приміром, проект закону, набрав більшість голосів у парламенті або під час розгляду в уряді. Наприклад, це стосується проблем екології, економіки, суспільного розвитку, створюється спеціальна мозкова група. Вона розробляє документ від концепції до його законодавчого або нормативного проекту. При цьому практика засвідчує, що треба готувати актуальний продукт. Не відірваний від життя теоретичний опус, а дієвий, забезпечений механізмами реалізації документ. І тоді немає значення, хто його готує — Академія наук, скажімо, чи неурядовий мозковий центр. На ринку інтелектуального продукту вже тепер створюється конкурентне середовище. Головне — результат і, звичайно, замовник. Це може бути і партія, і фізична, і юридична особа.

Зустрічне донорство

Хто платить, той і замовляє музику? Таке запитання виникало мимоволі. На нього Володимир Свентицький відповів на прикладі юридичної допомоги, що її надає Громадська служба правової допомоги в Луганську. Ця громадська організація надає безплатну юридичну допомогу громадянам. Свої рекомендації служба давала й міському голові Луганська ще за часів виборчої кампанії і вже після неї. Та, на жаль, каже Володимир Чеславович, міський голова поставився до таких рекомендацій не надто уважно. І результат — коли опоненти усувають його від влади — був прорахований ще задовго до згаданого конфлікту. Та Служба намагається юридично обґрунтовано відновити справедливість і повернути в крісло законно обраного міського голову Луганська. Тобто, вона керується не дивідендами, а правовими нормами.

В дещо іншій площині розвиває свою діяльність Український культурологічний центр у Донець-

ку, представлений Володимиром Білецьким. Поштовх його діяльності дали кілька великих грантів у 90-ті роки. Тепер центр діє самостійно за кількома програмами — видання підручників і посібників, аналітичного інформаційного часопису «Схід», що є виданням ВАКу в номінаціях філософія, економіка, історія. А третій напрям — це «парасолькова» громадська організація, котра надає підтримку іншим. Вона консультує, забезпечує довідкову допомогу, інформаційну підтримку.

Ми тісно співробітничаємо з науковим товариством імені Тараса Шевченка, — каже Володимир Білецький. — В усіх напрямках діємо енергійно і тому результативно. Скажімо, видано підручники й посібники з народознавства, літературного краєзнавства Донбасу, а також з літературознавства — «Чорноморська хвиля» для Криму. Для Кубані видано посібник «Казак Мамай». Це — перший український посібник, підготовлений українцями для шкіл Росії. Там вступне слово російською мовою, а далі — мовою оригіналу місцевих письменників і поетів, які були переселенцями — запорізькими козаками. Нині готуємо до перевидання книги «Зарубежная и украинская культура» — фундаментальну розвідку на 400 сторінок.

Часопис «Схід» видаємо для української еліти, щоб надати їй можливість спілкуватися на його сторінках. Це — журнал для лідерів. Розповсюдження винятково адресне. І якби цей журнал був непотрібний, не зміг би проіснувати от уже шість років. — Так Володимир Білецький аргументував актуальність видання.

На запитання, де громадська організація бере кошти для видавничої діяльності, Володимир Білецький відповів, що фінансують проекти організації, зацікавлені у виданні навчальних посібників, і меценати. І в кінці часопису, приміром, названо, щоправда не всіх, спонсорів.

Зустрічним донорством, либонь, можна назвати і співробітництво з діаспорою з програми «Міст». Західна діаспора замовляє в Центрі його продукцію. А от для східної — Кубані, Курської, Білгородської, Брянської областей уже сам Центр виступає донором — і інтелектуальним, і матеріальним.

Замість резюме

Задумуючи «круглий стіл» у «Голосі України», ми в редакції очікували певної дискусії, приміром, з приводу функцій центральної і місцевої влади, рекомендацій регіональних центрів. Та дискусії як такої не відбулося. Бо в кожного з представників — власні напрями діяльності, про які вони й намагалися повідати читачам центральної газети. І те, що мозкові центри на місяцях идуть в атаку, стають своєрідними «збурювачами спокою» у громадській, культурній, освітній сферах, уже додає оптимізму.

Вікторія СВІТЛАНОВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Приватна справа — альтернатива безробіттю

Якщо говорити про приватних підприємців, то тут і поготів пастка. В тому розумінні, що «тіньового бізнесу» не уникнути: хоч-не-хоч, а для початку мусиш йти «на базар» реалізатором, перекупщиком чи й вантажником.

І вже нині такі чинники, як нахили та здібності, професійні уподобання, мрії і бажання для багатьох стають просто нездійсненними. Наприклад, випускники шкіл дедалі частіше вчитися вступають не туди, куди хотіли б чи могли, а туди, куди дозволяють обставини, передусім матеріальні. Приходить усвідомлення, образа, що в еліту пробитися не дано. І водночас країна позбавляє себе змоги використовувати істинний інтелектуальний потенціал, закладений у сучасній молоді.

Отож, зміна пріоритетів на ринку праці неминуха. Тому має рацію Олександр Надтока, що мусимо зайнятися нарешті «реорганізацією навчальних закладів усіх рівнів з метою підготовки ними фахівців згідно з реальними потребами».

Олександр Олексійович має вельми слушні пропозиції. Це передусім формування професійних інтересів дітей ще зі шкільних років, орієнтація їх, зокрема, на неосвоєну сферу послуг. А далі створювати «студентські біржі» та постійно проводити «ярмарки вакансій», бо інакше не уникнути великих драм молодих людей на старті їхнього життя.

З другого боку, на Дніпропетровщині намагаються поновити зацікавленість багатьох підприємств дбати про підростаюче покоління і молоду зміну. Наприклад, Дніпропетровський машинобудівний завод з його високотехнологічним та інженеро-

На рахунку кожна копійка

Володимир Дмитрович Король народився на Тернопільщині 11 січня 1954 року. Закінчивши Тернопільський фінансово-економічний інститут, працював на посадах бухгалтера, головного бухгалтера, заступником, першим заступником начальника податкової інспекції Хмельницької області. А з червня 1999 року — голова ДПА на Хмельниччині. Заслужений економіст України. Зал засідань податкової адміністрації заповнюється за дві-три хвилини. Планірку проводить голова ДПА Володимир Король. На кожне запитання — чітка, коротка відповідь із зали. Люди володіють інформацією стосовно кожного міста, району, за кожним фактом. — І липень виконуємо успішно, — констатує Володимир Дмитрович. — Але Кам'янець-Подільський, Нетішин — наші кити — підводять. В'ячеславе Петровичу, — звертається до одного із заступників, — сьогодні ж виїхати на місце, з'ясувати чому, доповісти. У мене є інформація, що горілку й надалі продають не так, як передбачено законом, а по 3.50 грн., як раніше. Не оподатковується і оренда комбайнів, розпочався сезон реалізації кавунів... Кожний одержує конкретне завдання, формуються рейдові бригади. На перший погляд, наче дрібниці. Але ні. На рахунку кожна копійка.

Днями на засіданні колегії голова ДПА України Микола Азаров назвав Хмельницьку область серед трьох, котрі найкраще виконали завдання першого півріччя, за що Володимиру Королі оголошено подяку. Прогнозні показники з мобілізації надходжень до зведеного державного бюджету успішно виконано на 120,3 відсотка, до державного — на 115,9, навіть обсяг дотацій вирівнювання за платежами до державного бюджету, доведений Мінфіном, — на 117,5, до місцевого бюджету — на 108,4 відсотка. Темп зростання до перших шести місяців минулого року становить 149,2 відсотка.

Можна перепочити на лаврах? Навпаки, на розширеному засіданні колегії за підсумками першого півріччя голова ДПА Володимир Король визначив основні завдання на майбутнє. Діставалося на горіхи навіть іменитим керівникам. Незважаючи на те, що податкова міліція у першому півріччі досить успішно боролася з тіншовою економікою, вимогливість голови Хмельницької ДПА саме до цієї проблеми не послабилася. З другого боку, податківців Хмельниччини націлено на партнерську співпрацю з підприємствами, що розвиваються чи мають перспективу відновити виробництво. І такий підхід не випадковий. Адже у другому півріччі належить мобілізувати грошей у півтора разу більше, ніж за перше. А тут ще й Закон України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами». Крім того, що по області списано 243 мільйони гривень, закон докорінно змінив сам принцип збору податків. Тепер важіль перенесено на добровільність. Варто підкреслити, що в області й раніше податківці цивілізованими методами співпрацювали з платниками. Понад 70 відсотків платежів надійшло без примусового впливу податківців. Інша річ, коли підприємець сам одягнеться, а тоді комуś на сорочку щось виділить.

Заслугує на увагу досвід роботи Полонської ДПІ, який було поширено серед податківців області ще рік тому. Збирачі податків не затискували пальці директорам у лещата, а навпаки, сприяли пошуку оборотних коштів для товаровиробників. Надійно зіп'ялися на ноги, працювали раніше лежачі підприємства. Серед таких — Понінківський картонно-паперовий комбінат, який свого часу забезпечував учнівськими зошитами майже весь Радянський Союз, фарфоровий завод, колективне підприємство «Завод «Маяк», БАТ «Гірчичний комбінат» та багато інших. Тепер вони розбагатіли, платять працівникам зарплату, вчасно і чималі податки, повертають борги.

Такий принцип роботи відпрацьовувався адміністрацією спільно з керівництвом хмельницького БАТ «Новатор». І, як результат, сьогодні підприємство — одне з найкращих платників податків, повернули у цехи тисячі робітників, продукцію експортують на міжнародний ринок.

Таких прикладів можна наводити багато. Зменшено податковий тиск, утричі скорочено планові перевірки — наповнення державного бюджету та цільових фондів значно поліпшується. Кількість збиткових підприємств у області зменшилося в 2,5 разу порівняно з 1998 роком. Виробництво оживає на очах.

Цікаво, тепер замість штрафів багато платників податків в області одержують грамоти, інші моральні відзнаки. Навіть було присвячено цього року одне з засідань колегії ДПА для заохочення платників податків. Серед них відзначили голову правління БАТ «Вінковецький сирзавод» М. Процевського, директора Волочиського машинобудівного заводу БАТ «Мотор-Січ» В. Пастернака, голову агрофірми «Україна» с. Маків Дунаєвського району В. Макогона, директора БАТ «Шепетівський м'ясокомбінат» О. Солодку та багатьох інших. Цього разу

їх запросили в податкову, щоб нагородити...

Подібні зустрічі відбулися у всіх містах та районах області. Не можна не згадати благодійну акцію, що стала прикладом для податківців України, — шефство над 300 дитячо-сиротами Вовковинецької школи-інтернату, що у Деражнянському районі. Крім щомісячних грошових надходжень, у тому числі з зарплат податківців Хмельниччини, адміністрація подарувала легкову автомашину, інші цінні речі, продукти харчування, віднайшли підприємців-спонсорів тощо.

Одне слово, в області бачать податківця не як караючу особу, а як представника державних інтересів, котрий з розумінням ставиться і до господарника. Так, днями голова ДПА області побував на Хмельницькій атомній електростанції — найбільшому боржнику податків в області. Тільки за перше півріччя станція заборгувала понад 75 мільйонів гривень через несплату за енергію споживачів. Та ні атомній, ні державі від цього не легше. Тому дві сторони підписали угоду, за якою Хмельницька атомна в третьому кварталі знайде можливість й перерахує до бюджету податків та платежів стільки, скільки сплатила за перше півріччя. Звісно, борги залишатимуться, але обсяги надходжень зростуть.

Та хоч би що ми казали, хоч би як гарно та розумно спілкувалися з бізнесменами, не кожен бажає працювати у легальному полі. Більшість бродить манівцями, аби законну частину свого прибутку не віддати бідному, пенсіонерів, працівникові соціальної сфери. Саме до таких і тільки до таких з караючим мечем іде податківець. Бо ж повнота казни визначає загальний рівень достатку народу.

Василь КОХАН.

Хмельницький.
На фото: голова Хмельницької ДПА Володимир Король.

Умисно не придумаєш

Спробував і виграв!

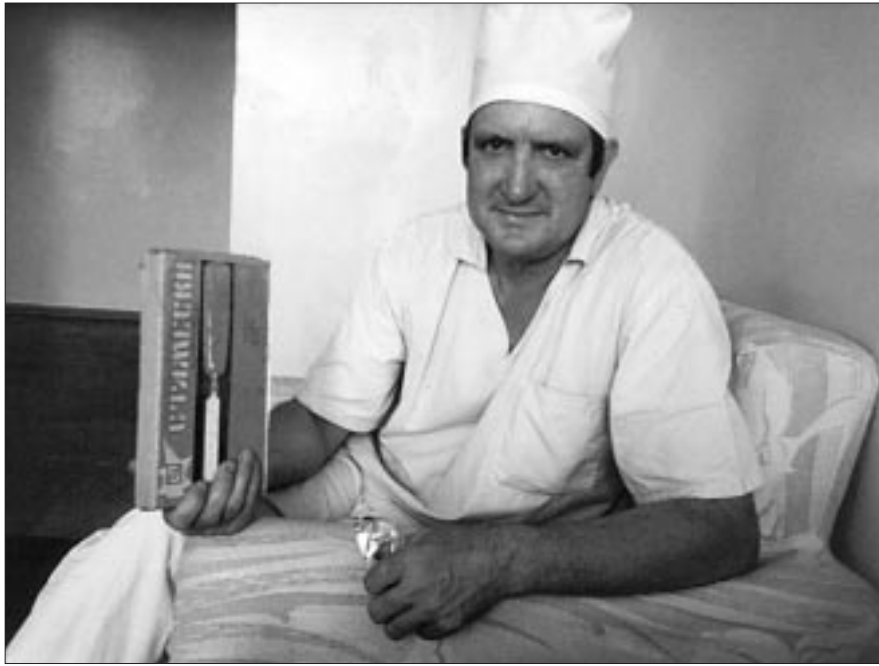
Коли Олександру Березняку повідомили, що на нього чекає кореспондентка, він найперше поцікавився: «Вагітна?» Потім вибачався: лікар-гінеколог, завідувач відділення, він звик, що до нього звертається, зазвичай, специфічний контингент.

Олександр Михайлович зізнався, що часу для преси обмаль, але читає «Голос України» і одну з місцевих газет. А ще — журнал «Наталі». Певне, через те, що це видання теж можна віднести до кола професійних інтересів лікаря.

Приз від Херсонського комбайнового заводу — набір стамесок — Олександр Березняк сприйняв філософськи:

— Хтось потішиться, дізнавшись, що лікар-гінеколог виграв приз із натяком. Такий виграш умисно не придумаєш! Отож — залишаюся з «Голосом».

Фото А. БРУСИЛОВОЇ.

Чесно поділіться прибутком

У номер

Нас познайомила книжка

До всесвітнього форуму українців у Києві

Наближення діаспори до України, чи, може, навпаки, України до діаспори, відбувається в останнє десятиріччя, значним чином, завдяки друкованому слову. Маємо з діаспори чимало літератури з усіх галузей життя. А серед усякого і різного — такий унікальний, привабливий жанр, як спогади, щоденники. Завдяки їм зрозумілішими, ближчими стають, зокрема, характери і мистецькі проблеми українців, котрі за певних обставин виїхали за кордон і доклали багато зусиль, щоб національна спільнота там мала свій театр, літературу.

У цьому плані нас збагатили мемуари Йосипа Гірниака, Уласа Самчука, спогади Володимира Блавацького, Віри Левицької, Ростислава Василенка, Валеріяна Ревуцького, поетичні збірки Марти Тарнавської, наукові театральні розвідки Лариси Онишкевич, щоденники письменника Аркадія Любченка, збірник про творчість художника театру Мирослава Радиша тощо.

А ось ще одна книжка, яка нещодавно завітала до нас із Канади, — «Автобіографічний нарис» Михайла Лялька. Її автор на терені Канади — знаменитий український актор. Ясна річ, мене як дослідника українського театру діаспори це видання притягло до себе, мов магніт.

Михайло Лялька пише просто і безхитрісно.

Проте завжди має точний компас думки: Людина і Батьківщина, Людина і Бог, уособлений у Долі.

Аматорське мистецтво існувало в житті села Жовчова на Тернопільщині, де народився Михайло, як прагнення людської душі до самовиразу, а ще — як засіб відчуття себе вільним українцем. І не гадаючи стати актором, через цей «спосіб життя» проходив юнаком Михайло Лялька. Та, видно, сам Бог призначив його для сцени («я падав людям в очі», — написав автор у книжці): високий зріст, мужня і благородна краса, чудовий голос і та правда емоцій, переживань, яка й вирізняє придатних до театральної справи.

Смак професійного акторства М. Лялька відчув від 1945 року, коли в німецькому місті над Дунаєм Новий Ульм у таборі для переміщених осіб почав діяти театральний колектив. «В таборі збудували з якогось гаражу велику театральну залу, із сценою і всім сценічним врядом, декорації. Знайшлися артисти (професійні), які з'їхалися із цілої України; оперні співаки, балетмейстри, диригенти, хор при театрі, оркестру — це все робили професіональні люди! Театр назвали «Розвага».

Варто підкреслити, що серед найкращих таборових театрів «Розвага» йшла відразу після взірцевого для тих обставин Ансамблю Українських Акторів під керівництвом В. Блавацького.

У червні 1948 року почалося емігрантське життя М. Ляльки з родиною в Канаді. Театр уже не був професією. Натомість тяжка робота на фабриці, яка, проте, давала можливість з часом зібрати гроші для придбання власного будинку, забезпечення себе пенсією. А театр? Він залишався у житті як найдорожча відрада. Безсумнівний драматичний талант вирізняє Михайла Лялька серед ансамблю торонтського театру «Заграва». Він блискуче грає хитрого провокатора Дальського («Тріумф прокурора Дальського» К. Гупала), короля Дофена («Жанна д'Арк» Ж. Ануя), Миколу Задорожного («Украдене щастя» І. Франка), знімається в українських кінофільмах, виступає як актор-читець на велелюдних імпрезах, як та, що відбулася 1988 року під час святкування 1000-річчя хрещення Руси-України. Михайло тоді створив величний образ князя Володимира. Нагадаю, за театральну роботу українські артисти діаспори грошей не одержували...

«Так я ходив по сценах Америки і Канади 35 років, і ніхто з нас не нарікав, ніхто не проклинав нашої долі, лише працював. Ми всі знали, що це наш обов'язок, національний обов'язок».

Авторові книжки 2 жовтня цього року виповниться 85 років. Вік авторитетний, і варто прислухатися до моральних заповідей цієї людини: «Я вірю в Бога, Я вірю, що мій патрон Архистратиг Михаїл стоїть на сторожі ціле моє життя і хоронить мене від усякого зла. Я ніколи не є сам».

Книжка вчить шанувати родинне життя, тримати його у цнотливій чистоті. Михайло і Павлина — зразок вірного подружжя, у них талант виховання дітей...

Спасибі за уроки мужності, патріотизму, доброти, пане Михайле! Вдячний за ту безкорисливу енергію, з якою Ви відгукуєтесь на мої листи, допомагаєте вивчити і зрозуміти український театральний процес у діаспорі!

Валерій ГАЙДАБУРА,
доктор мистецтвознавства,
заслужений діяч мистецтв України.

Михайло Лялька.

Тепла планета

Чим для більшості відомий Маріуполь? В основному промисловістю, зокрема портом і металургійним комбінатом. Але крім того в місті з 22 грудня 98-го року існує дитячий будинок змішаного типу — Центр опіки. Вже понад два з половиною року він є домівкою (для багатьох першою і єдиною) для 150 дітей від 4 місяців до 14 років. Долі їхні різні, але всі вони позбавлені батьківського тепла та любові. Маяна і Богдан (фото в центрі справа) родом із сонячної Абхазії, а маріупольця Гришу Найдонова (фото вгорі праворуч) через непотрібність батьки викинули у сміттєпровід... Після нелегкої боротьби лікарів за його життя вихователька Центру опіки Марія Майшамаз стала для хлопчика справжньою матір'ю.

Педагогічний колектив центру — справжні професіонали, а очолює його Людмила Василівна Лазаренко, дипломований педагог і медик. За здоров'ям дітей постійно стежать 30 медичних працівників. Під час

відпочинку дітям також нудьгувати не доводиться: вони граються і навчаються на комп'ютерах, читають, з величезним задоволенням співають, використовуючи систему караоке.

А інколи до них приходять

справжнє свято: лише цього року 78 дітей знайшли названих батьків.

Життя триває!

Юрій ПЕРЕБАЄВ.
Фото Бориса ДЕМБИЦЬКОГО
(Укрінформ).

IV рівень акредитації
Заснована у 1992 році

ВІСНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ

щиро вітає читачів газети, всіх громадян країни із 10-річчям Незалежності України!

Майбутнім студентам та їх батькам, які прагнуть заможного жити в процвітаючій Україні, радимо звернути увагу на такі сучасні престижні навчальні спеціалізації Академії:

- фінансовий та банківський менеджмент
- інформаційні Інтернет-технології
- електронний бізнес та маркетинг
- юриспруденція та господарське право
- міжнародна економіка
- інвестиції та будівельний бізнес

Кваліфікаційні рівні: БАКАЛАВР, СПЕЦІАЛІСТ, МАГІСТР
Форми навчання: ДЕННА, ЗАОЧНА
Для випускників та студентів інших вузів та технікумів ДРУГА ВИЩА ОСВІТА

Приймальна комісія працює постійно:
м. Київ, вул. Панаasa Мирного, 26
тел./факс: (044) 573-94-98, 246-24-40, 290-89-24
E-mail: nam@nam.kiev.ua; Інтернет: www.nam.kiev.ua

Академія вчить бути успішними!
Ліцензія ВПІ-VI №119811

До відома акціонерів ВАТ «Чернігівський торговий центр «Дружба»:

Загальні збори акціонерів ВАТ ЧТЦ «Дружба» відбудуться 30 вересня 2001 року в приміщенні БК «Хімік» (м. Чернігів, вул. Щорса, 23) о 10 годині ранку.

Порядок денний:

1. Звіт Ради та дирекції ВАТ ЧТЦ «Дружба» про роботу в 1999-2000 р. р. (Доповідач — Голова Ради Чичикало В. Й.).
2. Звіт ревізійної комісії. (Доповідач — Голова ревкомісії Чміль Т. В.).
3. Різне.

Реєстрація акціонерів або їх представників з 8 години ранку. При собі мати документ, який засвідчує особу.

Довідки за тел.: 4-49-49, 5-19-61, 3-56-32.

Рада ВАТ ЧТЦ «Дружба».

ВАТ «Видубичі» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 10 жовтня 2001 року о 15 годині в актовому залі за адресою: м. Київ, вул. Інженерна, 1.

Порядок денний:

1. Звіт та висновки ревізійної комісії.
2. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2000 рік.
3. Затвердження змін та доповнень до Статуту.
4. Обрання органів управління ВАТ «Видубичі».

Адміністрація.

Арбітражний суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) постановою від 31.07.2001 р. по справі № 151/2-30 ВАТ «Сахновщинський молокозавод», смт Сахновщина, визнав мирову угоду недійсною та поновив провадження по справі.

До уваги акціонерів Закритого Акціонерного Товариства «ТелеМедіа Україна»

1 жовтня 2001 року о 15.00 за адресою: м. Київ, бул. Л. Українки, 34 відбудуться загальні збори акціонерів АТЗТ «ТелеМедіа Україна».

Порядок денний:

1. Обрання Голови та Секретаря загальних зборів акціонерів.
2. Обрання нового складу Спостережної Ради АТЗТ «ТелеМедіа Україна».
3. Звіт правління за січень — червень 2001 року.
4. Обрання нових членів Правління АТЗТ «ТелеМедіа Україна».
5. Інше.

Українсько-кіпрське виробничо-торговельне акціонерне товариство **«Комета»** з іноземними інвестиціями повідомляє про проведення позачергових зборів акціонерів, які відбудуться 21 вересня 2001 р. о 14.00 за адресою: вул. Шевченка, 59, м. Дніпропетровськ.

Порядок денний:

1. Внесення змін до Статуту діючого підприємства ЗАТ «Комета» м. Дніпропетровськ про зменшення статутного фонду.
2. Затвердження розподільчого балансу.
3. Затвердження дати завершення фактичної передачі активів і пасивів підприємства, що виділяється.
4. Різне

Початок реєстрації об 11.00. Представники акціонерів повинні мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу, а також належним чином засвідчену довіреність.

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

МІЖНАРОДНИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ

проводять ліцензування АРБІТРАЖНОГО КЕРУЮЧОГО (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

НЕОБХІДНОЮ УМОВОЮ ДЛЯ ОТРИМАННЯ ЛІЦЕНЗІЇ Є НАВЧАННЯ ТА СКЛАДАННЯ ІСПИТУ В МІЖНАРОДНОМУ ІНСТИТУТІ БІЗНЕСУ, (Ліцензія Міносвіти України ВКА-К №110281 від 19.07.2000)

яке відбудеться 10-22 вересня 2001

Web-site: www.iib.com.ua Київ, вул.Дегтярівська, 51. Тел./факс: (044) 456-3700

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушив справу № 24/463-6 про банкрутство Корпорації «Міжнародна авіакомпанія «Аеротрек Авейшн» (01054, м. Київ-54, Україна, вул. Воровського, 22, розрахунковий рахунок № 260031474 в АКБ «Персональний комп'ютер», м. Київ, МФО 321712, код ЄДРПОУ 14315457).

Розпорядником майна призначено Чебаненка С. М. (ліцензія АА047615 від 10.07.2001).

Заяви кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражним судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 26.07.2001 р. по справі № 4094/2-14 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінгер» (м. Харків О. Яроша, 17, кв. 20), код 24128686, п/р 260070232507 в АКБ «Базис» м. Харків, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шишкіна О. Ю., ліцензія № 563 від 12.04.2001 р.

Арбітражний суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) постановою від 24.07.2001 р. по справі № 8477/7-30 признав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю фірму «Делфіс» (м. Харків, вул. 23 Серпня, 6, кв. 123, код 22680567), зареєстроване розпорядженням виконкому Харківської міської Ради народних депутатів № 898 від 12.09.94 р. Ліквідатором призначено Князева Віктора Володимировича, (ліц. № 000313 від 14.03.2000 р.) т. 12-61-75, вул. Університетська, 8/10.

ДП «ЛИММАТ»

зарегистрованою рішенням Радянської районної державної адміністрації г. Києва 20.12.2000 г. свідетельство о регистрации № 13162, код ОКПО 31201558. Р/счет 260003011267 в АБ «Национальные инвестиции» г. Києва, МФО 300498 **ликвидируется.**

Заявления кредиторов принимаются по адресу: пр. Победы, 67 в течение 2-х месяцев.

Київська філія **«АСКОНА» ЛТД** (ЗКПО 25728978) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом 2-х місяців з моменту виходу об'яви за адресою: 01011, м. Київ, пров. Панаasa Мирного, 5, 4 поверх.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Спільне українсько-російське підприємство «Науково-технічний центр **«Енергетика»** (ідентифікаційний код 25401272) повідомляє про перереєстрацію у товариство з обмеженою відповідальністю «Науково-технічний центр «Енергетика».

ТОВ «Українська компанія «Лотус», ІНН № 24746595, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців від часу публікації, оголошення про ліквідацію за адресою: Київ-001, вул. Хрещатик, 10, к. 12.

Господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) порушено справу: № Б-5105/2-30 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю фірми «ПТФ» (61002, м. Харків, вул. Чубаря, 4, рахунок 2600130128 в ХОУ Ошадбанку, МФО 351823, код 19470263, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бабась Ганну Іванівну, ліцензія № 047621 від 12.07.2001 р.).

№ 9104/2-30 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційної фірми «Таурус» (юридична адреса: Харківська область, Дергачівський район, смт. Мала Данилівка, вул. Гагаріна, 4. Фактична адреса: Харків, пр. 50-річчя ВЛКСМ, 52-а, рахунок № 260093011447 в ХОУ Ошадбанку, МФО 351823, код 14081427, розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Бабась Ганну Іванівну, ліцензія № 047621 від 21.07.01 р.)

№ Б-785/2-30 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Радіо-50+» (61050, м. Харків, вул. Б. Хмельницького, 15, рахунок 2600430150 в ХОУ Ошадбанку, МФО 351823, код 22679920 розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Князева Віктора Володимировича, ліцензія № 000313 від 14.03.00 р.)

Заяви кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушив справу № 33/78Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Управління будівництва Еталон» (83004, м. Донецьк, вул. Артема, 160, п/рахунок 2600201516 в Укресімбанку м. Донецька, код ЗКПО 20364974). Розпорядник майна Войтов В. А., № ліцензії 509. адреса: м. Донецьк-120, Острівського, 8/117.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

СУСПІЛЬСТВО

Точка зору

Економіку доб'ємо приватизацією?..

Аналіз роботи приватизованих державних підприємств, який зробив секретаріат нашої комісії, викликає певні роздуми. Хотілося б поділитися ними із широким загалом читачів популярної парламентської газети. Так, у структурі обігових коштів на кінець I кварталу 2001 року дебіторська заборгованість приватизованих підприємств становить 62,7 відсотка. Ця цифра показує, яку частку своїх коштів витратили підприємства на виготовлення тієї продукції, за яку покупці забули заплатити. Запаси товарно-матеріальних цінностей становлять 27,7 відсотка, так звані інші активи — 6,7 відсотка, а грошові кошти та їх еквіваленти лише 2,7 відсотка, причому в національній валюті — 1,4 відсотка та в іноземній валюті — 1,3 відсотка.

Матеріаломісткість обсягу товарного виробництва приватизованих підприємств становить 66,1 відсотка. Водночас у державних та комунальних підприємств цей показник значно кращий і становить 54,2 відсотка. До того ж найбільш неефективна структура виробничих витрат у таких галузях, як чорна та кольорова металургія, хімічна та нафтохімічна промисловість. А от машинобудування має досить високі економічні показники, хоча спад виробництва в цій галузі за останні десять років найбільший. Мабуть, нашим підприємствам нова техніка не потрібна. Частка заробітної плати у валовому випуску на приватизованих підприємствах становить 10,6 відсотка, а на державних та комунальних — 15,4 відсотка.

Це означає, що приватизовані підприємства проводять принцип «виробництва заради виробництва» і, споживаючи більшу частину господарських ресурсів, не створюють належної частки національного доходу та добробуту наших громадян.

Виробляючи вдвічі більше продукції, вони вкладають у 2,2 разу менше інвестицій у розвиток економіки, ніж державний сектор. При цьому слід враховувати, що протягом 1999—2000 років було приватизовано найкращі підприємства, що мали сучасне обладнання та швидкий оборот капіталу та не були обтяжені величезним обсягом застарілих основних фондів, як, наприклад, вугільна галузь, залізниця тощо, які лишилися в державній власності.

Щодо обсягів платежів до бюджету та державних фондів, то вони значно відрізняються у підприємств різних галузей і значно менше залежать від форми власності, але державні підприємства, як правило, сплачують більше коштів, ніж аналогічні приватизовані.

Отже, основне питання післяприватизаційної політики на цей момент полягає в підвищенні ефективності роботи приватизованих підприємств, що прямо зазначено в Законі України «Про приватизацію державного майна». Саме над цим питанням мають працювати Фонд державного майна України та Кабінет Міністрів України.

На жаль, поки що не можна визнати, що проведення приватизації привело до підвищення економічної ефективності роботи приватизованих підприємств.

Показники роботи галузей економіки України свідчать, що державні органи управляють підприємствами значно краще, ніж приватні власники.

Тому потребує законодавчого та нормативно-правового врегулювання порядок повернення в державну власність неефективно працюючих приватизованих підприємств та відшкодування їм збитків, заподіяних приватними власниками після приватизації.

Юрій КАМ'ЯНИЙ,
завідувач секретаріату Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації.

■ Фотофакт

У маріупольських лікарнях для інвалідів та учасників Великої Вітчизняної війни обладнано 60 палат підвищеної комфортності.

На знімку: лікар Тетяна Булдакова оглядає ветерана війни Григорія Байбуза.

Фото Бориса ДЕМБИЦЬКОГО (Укрінформ).

ПІСПЯ ВИХІДНИХ

Важкі колоски

зі спекотного поля

Підсумки

У Покровському, Дніпропетровсько-му, Синельниківському та деяких інших районах Дніпропетровщини справили обжинки.

На круг намолочено по 37 центнерів ранніх зернових з гектара. Але є багато господарств, де зібрано вдвічі більше. Рекорд належить агрофірмі «Росток» з Нікопольського району: тут кожен з 156 гектарів озимої пшениці дав по 104 центнери добірного зерна.

Є лідери і серед комбайнерів. Так, механізатори агрофірми «Чумаки» Олег Крен та Віктор Гедішев упорали ім-

Здоров'я дарують... коні

Літній відпочинок

У санаторії-профілакторії «Пролісок», що у Драбівському районі на Черкащині, відпочивають і лікуються діти-інваліди з усієї області

У реабілітаційному таборі, розташованому в мальовничому місці біля джерел з цілющою водою, діти набирають сил не лише завдяки вітамінізованому харчуванню, фізіотерапевтичним за-

Обережно, «партизани» в повітрі!

Через невеличкі літаки, що їх називають ще «повітряними партизанами», дедалі частіше в Луганській області виникають різні НП.

Власники авіаційної техніки пропонують свої послуги керівникам сільгосппідприємств. Приміром, розпиляти отрутохімікати. Таким «бізнесом» переважно захоплюються або колишні льотчики, котрі вже кілька років не сідали за штурвал, або комерсанти, що не мають досвіду керування повітряним кораблем. Так, в одному з північних районів Луганщини впав літак,

Із гарною зачіскою і навчатися легше

вирішили у Всеукраїнській громадській організації «Спілка перукарів України» і запропонували новий соціальний проект «Дні дитинства».

Акції

Отже, 25—26 серпня перед початком нового навчального року чимало перукарень обслуговуватимуть школярів віком

Редактор номера Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Засновник і видавець — Верховна Рада України

портними машинами найбільші в області площі, намолотивши майже по чотири тисячі тонн зерна кожен. А на вітчизняних комбайнах «Лан» не знайшлося рівних механізаторам з ТОВ «Україна» Покровського району Олександру Бобриці та Івану Пристромку.

Загалом в області зібрали майже три мільйони тонн хліба. За словами заступника голови облдержадміністрації Олександра Шевченка, такий результат отримано завдяки закупівлі додаткових збиральних машин, оперативному маневруванню наявними та забезпечення селян паливом і запчастинами.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

ходам, а й... коням. Дітлахи доглядають за ними, катаються чи просто милуються красеннями.

Організував цю радість для хлопчиків і дівчаток директор АТ «Насіння» Микола Дубинець, людина широкої і доброї душі. До речі, Микола Михайлович спонсор і давній друг «Голосу України».

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

яким керував дилетант. А ще один повітряний «підприємець» замість шкідників потруїв усю рибу в ставку.

До речі, придбати уживане літальне суденце, що перебуває на балансі авіаційного чи спортивного клубу, тепер не проблема. А кримінальний кодекс хоча й передбачає за порушення правил виконання польотів у повітряному просторі України позбавлення волі на десять років, боротьба з авіадилетантством на сьогодні обмежується переважно профілактичними розмовами.

Алла АНТИПОВА.
Луганська область.

до 14 років безкоштовно. Окрім цього, дітей фотографуватимуть на пам'ять. Найвдаліші з карток буде опубліковано в журналах та газетах. У фойє салонів встановлять мольберти і діти зможуть або поодиночі, або колективно малювати все, що їм заманеться. Як повідомив автор проекту, президент Спілки перукарів України Олексій Антонюк, торік уже проводили подібне дійство. Тоді двері для школярів відчинили 59 перукарень у 19 містах України. Організатори сподіваються на підтримку держадміністрацій, політичних партій та громадських організацій, комерційних структур.

Надіслано листи до різноманітних міністерств з проханням забезпечити безкоштовний проїзд дітей віком до 14 років, безкоштовне (або за зниженими цінами) обслуговування їх на підприємствах побу-ту, громадського харчування тощо.

Час проведення дійства вибрано не випадково. Адже в ці дні і діти, і їх батьки стурбовані підготовкою до школи. І морально, і фінансово. Отож зекономлені кілька гривень не стануть зайвими. Та й свято першого дзвоника не закінчиться зразу після цього самого дзвоника.

Як вважає Олексій Антонюк, у календарі нема справжнього дитячого свята, головними героями якого були б усі без винятку діти. І Спілка перукарів України спільно з представництвом ЮНІСЕФ прагнудиме його створити.

Богдан ДОВНИЧ.

Свідectво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України». Зам. 0311144. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Спорт

«Замінованою» смугою перешкод

■ **Футбол**

Чемпіонат країни. Вища ліга. 6-й тур.

«Поліграфтехніка»—«Карпати». 1:1. 5 500. Чуйченко, 62 — Хома, 89.

«Кривбас»— «Металург» Д. 1:3. 26 000. Зав'ялов, 54 — Шищенко, 37, Пилипчук, 58, з пенальті, Селезньов, 68. На 71-й хвилині з поля вилучено донецчанина Котова (два попередження).

«Закарпаття»—«Металіст». 3:5. 6 500. Продан, 3, Бундаш, 61, з пенальті, Леоненко, 72 — Назаров, 45, Мізін, 50, Паляниця, 67, Красноп'юров, 83, у власні ворота, Тофан, 85.

«Шахтар»— «Таврія». 2:1. 18 000. Тимошук, 17, Ателькін, 51 — Гігіадзе, 85, з пенальті.

«Дніпро»—«Металург» М. 3:1. 9 000. Полтавець, 14, Максим'юк, 24, Валяєв, 81 — Гайдаш, 2.

«Динамо»—«Металург» Зп. 1:0. 5 200. Чернат, 71. На 74-й хвилині з поля вилучено запоріжця Мельника (два попередження).

Матч «Ворскла»—ЦСКА перенесено на інший день.

	В	Н	П	М	О
МЕТАЛУРГ Д	4	1	1	12—2	13
ШАХТАР	4	1	0	13—5	13
ДИНАМО	3	2	0	9—2	11
Металіст	3	1	2	10—13	10
Дніпро	2	3	0	5—2	9
Карпати	2	3	1	4—5	9
Поліграфтехніка	2	2	2	4—8	8
Металург Зп	2	1	3	6—7	7
Металург М	2	1	3	6—7	7
Кривбас	1	2	2	6—8	5
Таврія	1	1	1	6—4	4
ЦСКА	1	0	4	4—5	3
Закарпаття	0	2	4	7—19	2
ВОРСКЛА	0	0	4	1—6	0

Бомбардири: Мелашенко («Динамо»), Чуйченко («Поліграфтехніка») — по 4 м'ячі, Бабич («Металург», Маріуполь), Селезньов («Металург», Донецьк) — по 3.

Як тут, скажіть, не заплакати з горя футболістам «Закарпаття» та їхнім прихильникам? Нічия з харків'янами в ужгородців, здавалося, була вже в «кишені». Адже спливали останні хвилини зустрічі. І на табло висвітлювалися цифри — 3:3. Але, на лихо закарпатців, спершу їхній гравець Красноп'юров зрізав м'яча у власні ворота. А потім харків'янин Тофан закріпив успіх свого колективу. Втім, як кажуть, за одного битого двох небитих дають. Вища ліга — це не святковий променад бульваром, а мов «замінована» смуга перешкод. Той, хто не опускає руки і долає її, неодмінно виживе і здобуде цінний досвід.

Хочеться вірити, що самобутня команда під орудою Юрія Калитвинцева здолає трудниці. Сподіваюся, що їй допоможе знаний майстер Леоненко. Віктор уже зіграв проти харків'ян. І відзначився голом.

Та не тільки в аутсайдерів, а й у лідерів, життя, скажу вам, не мед. Кожна перемога

■ **Мотоспорт**

Гонка за чемпіонськими лаврами

Чернівці. На трасі «Суперкрос» відбувся п'ятий, завершальний етап Кубка Європи в гонках мотоциклів 500 кубічних сантиметрів. Перемогу в сумі двох заїздів здобув росіянин Сергій Гарін. Друге і третє місця дісталися представникам Литви Айгарсу Бобковсу та Леонсу Козловскісу.

Чемпіоном континенту в підсумку всіх етапів став Мирослав Кучірек з Чехії, срібним призером — уже знайомий нам Бобковс. «Бронза» — в чеха Петра Масарика.

Паралельно з європейськими стартами відбулася молодіжна першість України. Перемогу в класі мотоциклів 75 кубічних сантиметрів здобув Євген Чорний, а в класі 85 кубічних сантиметрів — Микола Пашинський.

Василь БАБУХ.

Півоборонець Флорін Чернат, удар якого приніс перемогу «Динамо»

дається ціною величезних зусиль. Не давала перепочинку «Шахтареві» сімферопольська команда, борючись до останніх секунд, прагнучи врятувати матч.

Не все виходило й у динамівців у першому таймі зустрічі із запоріжцями. І лише після перерви, коли тренери провели заміни, дії чемпіона набули значно осмисленішого змісту. За відсутності Белькевича, який трохи захворів, роль розігруючого взяв на себе Чернат. Та ще й переможний гол зі штрафного рідкісної краси забив румунський «легіонер», вразивши ворота гостей ударом з лінії карного майданчика прямо по центру воріт, поцілювши в «дев'ятку».

І ще про одне: мов по швах тріщить календар чемпіонату. Складається враження, що його укладачі і сном і духом не знали, що наші клуби виступатимуть у єврозмаганнях, національна збірна — у відбірковому турнірі чемпіонату світу. Тепер просто посипалися переноси матчів...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

У чемпіонаті Німеччини потужно і без втрат виступає «Боруссія» (Дортмунд). У третьому турі суперник донецького «Шахтаря» по відбірковому раунду Ліги чемпіонів розгромив «Вольфсбург» — 4:0. До речі, дортмундці в нинішньому сезоні ще не пропустили жодного м'яча ані в національному турнірі, ані на міжнародній арені.

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО (УНІАН).

До матчу з Латвією

Прес-служба ФФУ повідомляє, що завтра в Ризі національна збірна України зіграє товариський поєдинок зі збірною Латвії.

Ось список кандидатів до української команди: воротарі — Максим Левицький («Спартак», Росія, Москва), Сергій Перхун (ЦСКА, Росія, Москва); польові гравці — Олександр Головко, Владислав Ващук, Сергій Федоров, Андрій Несмачний, Олександр Мелашенко, Сергій Серебренников (усі — «Динамо», Київ), Геннадій Зубов, Андрій Воробей, Сергій Попов, Анатолій Тимошук (усі — «Шахтар», Донецьк), Сергій Задорожний («Дніпро», Дніпропетровськ), Сергій Шищенко («Металург», Донецьк), Олександр Грановський («Карпати», Львів), Дмитро Парфенов («Спартак», Росія, Москва), Олександр Співак («Зеніт», Росія, Санкт-Петербург), Андрій Шевченко («Мілан», Італія).

А сьогодні в Києві на стадіоні «Динамо» молодіжна збірна України проведе контрольний матч з однолітками з Данії. Початок гри о 18.00.

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54;
Відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів
Internet: http://uamedia.visti.net/golos